

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra humanitních věd

Bakalářská práce

Sociální a ekonomický rozvoj obce Květnice

Martina Cuřínová

© 2011 ČZU v Praze

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra humanitních věd

Akademický rok 2009/2010

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Martina Cuřínová

obor Veřejná správa a regionální rozvoj

Vedoucí katedry Vám ve smyslu Studijního a zkušebního řádu ČZU v Praze
čl. 16 určuje tuto bakalářskou práci.

Název práce: **Sociální a ekonomický rozvoj obce Květnice**

Osnova bakalářské práce:

1. Úvod
2. Cíl práce a metodika
3. Literární rešerše
4. Základní charakteristika obce Květnice
5. Analýza dosažených výsledků
6. Závěr
7. Seznam použitých zdrojů
8. Přílohy

Rozsah hlavní textové části: 30 - 40 stran

Doporučené zdroje:

- 1.KOL. AUT. 2008: Úvod do regionálních věd a veřejné správy. Plzeň, Aleš Čeněk
 - 2.MATES, P., WOKOUN, R. et al. 2001: Malá encyklopedie regionalistiky a veřejné správy. Praha, Prospektrum
 - 3.BLAŽEK, J., UHLÍŘ, D. 2002: Teorie regionálního rozvoje: nástin, kritika, klasifikace. Praha, Karolinum
 - 4.JANEČKOVÁ L., VAŠTÍKOVÁ M.1999: Marketing měst a obcí. Praha, Grada Publishing
 - 5.PEKOVÁ J., PILNÝ J.2002: Veřejná správa a finance veřejného sektoru. Praha, ASPI Publishing
 - 6.KOL. AUT. 2008: Řízení obcí I. Praha, Professional Publishing
 - 7.KOL. AUT. 2008: Řízení obcí II. Praha, Professional Publishing
 - 8.WOKOUN, R. a kol. 2008: Regionální rozvoj. Praha, Linde
 - 9.Materiály ČSÚ
- Další literatura bude doporučena v průběhu zpracování bakalářské práce.

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Jakub Husák**

Termín odevzdání bakalářské práce: duben 2011

.....
Vedoucí katedry

.....
Děkan

V Praze dne: 8. 3. 2010

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci „Sociální a ekonomický rozvoj obce Květnice“ jsem vypracovala samostatně pod vedením vedoucího bakalářské práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce. Jako autorka uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušila autorská práva třetích osob.

V Praze dne 1. 4. 2011

Martina Cuřínová

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala Ing. Jakobovi Husákovi Ph.D. za cenné rady a odborné vedení při zpracování této bakalářské práce. Dále bych chtěla poděkovat svým rodičům a Ing. Oldřichovi Ničovi za projevenou podporu.

Sociální a ekonomický rozvoj obce Květnice

Social and Economic Development of the Municipality Květnice

Souhrn

Téma této bakalářské práce je „Sociální a ekonomický rozvoj obce Květnice“. Nejdříve jsou vysvětleny pojmy související s touto problematikou. Charakterizovány jsou termíny jako regionální rozvoj, obec nebo suburbanizace, na kterou je v této bakalářské práci kladen důraz. Dále se práce zaměřuje na samotnou obec Květnici - především na místní obyvatele, občanská sdružení a současnou i minulou bytovou výstavbu. Je zde porovnán a hodnocen stav obyvatel v Květnici se stavem obyvatel ve Středočeském kraji. Tento vývoj - přírůstek obyvatel je zde znázorněn v různých časových obdobích. Bytová výstavba v obci je porovnána s novou bytovou výstavbou v Praze a ve Středočeském kraji. Hodnocena je zde minulá, současná i budoucí výstavba v Květnici především rodinných domů i zdejší občanská vybavenost. Kapitola je věnována i zdejším nezvykle aktivním občanským sdružením a jejich cílům i poměrně aktuálním výsledkům posledních voleb do zastupitelstva, které Květnici v budoucnu jistě velmi ovlivní.

Summary

This bachelor thesis is named „Social and Economic Development of the Municipality Květnice“. Firstly, the used terms are explained. Defined are terms like regional development, municipality and suburbanization. The thesis is specially focused on the last one. Then the paper is concentrated at the village Květnice itself – especially on the inhabitants, local communities and on the current and past housing construction schemas. The numbers of locals is compared to number of inhabitants of the whole

Central Bohemia region. This evaluation is shown in different time periods. Housing development in the village is compared to the development in the city of Prague and in the Central Bohemia. The past, current and future development is assessed; mainly the number of family houses and the availability of local facilities. A chapter is dedicated to active local communities and a part deals with recent local elections results that will for sure influence the village in the future.

Klíčová slova: regionální rozvoj, migrace, suburbanizace, obec, obec Květnice, demografie, obyvatelstvo, občanská sdružení, bytová výstavba

Keywords: regional development, migration, suburbanization, municipality, municipality Květnice, demography, inhabitants, local communities, house development

Obsah

1	Úvod.....	12
2	Cíl práce a metodika.....	13
3	Literární rešerše.....	14
3.1	Regionální rozvoj	14
3.1.1	Pojem regionální rozvoj	14
3.1.2	Historie regionálního rozvoje v ČR	15
3.1.3	Současnost regionálního rozvoje v ČR	16
3.1.4	Teorie regionálního rozvoje	16
3.2	Migrace.....	18
3.2.1	Dělení migrace	19
3.2.2	Vnitřní stěhování.....	19
3.3	Urbanizace a suburbanizace	20
3.3.1	Urbanizace.....	20
3.3.2	Suburbanizace	22
3.4	Obec.....	24
3.4.1	Základní charakteristika obce	24
3.4.2	Prostředí obce.....	26
3.4.3	Produkt obce	28
4	Základní charakteristika obce Květnice	30
4.1	Historie obce Květnice	31

4.2	Současnost obce Květnice	33
5	Analýza dosažených výsledků	34
5.1	Obyvatelstvo.....	34
5.2	Občanská vybavenost	40
5.2.1	Školství.....	40
5.2.2	Doprava.....	40
5.2.3	Služby a kultura.....	41
5.3	Občanská sdružení.....	41
5.3.1	Občanské sdružení Květnice II	42
5.3.2	Občanské sdružení Květnice vzkvétající	43
5.3.3	Volby.....	44
5.4	Výstavba.....	46
5.4.1	Výstavba v minulých letech.....	46
5.4.2	Výstavba v současné době a v budoucnosti	51
6	Závěr	53
7	Seznam použitých zdrojů	55
8	Přílohy	57

Seznam obrázků:

Obrázek č. 1 – mapa Květnice.....	30
Obrázek č. 2 - Rytina Květnického hrádku.....	31
Obrázek č. 3 - Vojenská polohovací mapa Květnice z roku 1780.....	32
Obrázek č. 4 - Katastrální mapa Květnice z roku 1963.....	32
Obrázek č. 5 - Květnice a okolní obce.....	34
Obrázek č. 6 – Logo Občanského sdružení Květnice II.....	42
Obrázek č. 7 - Logo Občanského sdružení Květnice vzkvétající.....	43
Obrázek č. 8 - Intenzita nové bytové výstavby v katastrálních územích Prahy a Středočeského kraje v letech 2000 – 2003.....	49
Obrázek č. 9 - Intenzita nové bytové výstavby v katastrálních územích Prahy a Středočeského kraje v letech 2004 – 2007.....	49
Obrázek č. 10 – Etapa 1.....	51
Obrázek č. 11 – Etapa 2.....	51
Obrázek č. 12 – Etapa 3.....	51
Graf č. 1 – Přírůstky obyvatel k 31. 12.....	37

Seznam tabulek:

Tabulka č. 1 - Velikost obcí k 28. lednu 2011.....	35
Tabulka č. 2 - Vývoj počtu obyvatel od roku 2001.....	35
Tabulka č. 3 – Věková struktura obyvatel.....	36
Tabulka č. 4 - Základní demografické údaje ve Středočeském kraji.....	38
Tabulka č. 5 - Stav obyvatel k 28. lednu 2011.....	39

Tabulka č. 6 - Průměrný věk obyvatel	39
Tabulka č. 7 - Květnické komunální volby 2010.....	45
Tabulka č. 8 - Nová bytová výstavba v Praze a ve Středočeském kraji v letech 2000 – 2007.....	46
Tabulka č. 9 – Deset katastrálních území Prahy s nejvyšším počtem dokončených bytů v letech 2000 – 2007.....	47
Tabulka č. 10 – Katastrální území ve Středočeském kraji s nejvyšší intenzitou bytové výstavby v letech 2000 – 2007.....	47
Tabulka č. 11 – Katastrální území s nejvyšším rozdílem intenzity nové bytové výstavby mezi obdobími 2000 – 2003 a 2000 – 2007.....	50

1 Úvod

Záležitosti spojené s problematikou regionálního rozvoje i samotný regionální rozvoj se od druhé poloviny 90. let minulého století dostávají v České republice stále více a více do popředí zájmu. Přípravy na vstup do EU a samotné členství v unii potom tento zájem akcelerovaly.

Proces suburbanizace, do 60. let 20. století typický hlavně pro země západní Evropy, se po roce 1989 začal objevovat i v České republice a v současné době se u nás dostává na vrchol. Tento pojem znamená stěhování (migraci) městských obyvatel z center měst na předměstí – do okolí větších měst. Jinak řečeno, je to rozvolňování, rozpínání měst. Kromě pozitivních dopadů s sebou nese stěhování lidí na okraje měst i jednu negativní vlastnost – vznikají zde rozsáhlá suburbia, známější pod pojmem satelitní městečka.

To je i případ obce Květnice ležící na Praze východ, kterou se zabývá tato práce. Obce, do které se hlavně začátkem nového tisíciletí začali stěhovat noví obyvatelé (i já jsem jedna z nich). Byli to zejména lidé, kteří chtěli často utéci z panelákových pražských bytů do přírody blízko Prahy. Vůbec je ale nenapadlo, že tyto obce nejsou na vysoký náhlý příliv nových obyvatel připraveny. Nepočítali s tím, že pro jejich děti nebude místo v místní školce či škole, do Prahy nebude časté dopravní spojení, možná ani nebude stačit místní technická a dopravní infrastruktura.

V této době se obec Květnice změnila k nepoznání. To je jeden z důvodů, proč jsem si jako téma své bakalářské práce zvolila sociální a ekonomický rozvoj právě této obce. Jako jiných obyvatel i mě se dotýkají důsledky suburbanizace, pro Středočeský kraj tak typické. Žiji zde, znám tuto oblast, a proto lépe než vnější pozorovatel vidím a také mohu posoudit zdejší výrazné změny. V obci například přibylo několikanásobně více obyvatel než měla před rokem 2000. I rodinných domů dříve počítaných na desítky je dnes na bývalých polích možno najít stovky. Lidé se do Květnice přes všechny její klady i zápory stěhují stále.

2 Cíl práce a metodika

Cílem této práce je analyzovat sociální a ekonomický rozvoj obce Květnice s důrazem na demografický vývoj obce a na dosavadní i budoucí vývoj obce v oblasti bytové výstavby.

V literární rešerši je zvláštní pozornost věnována charakteristice pojmů regionální rozvoj, migrace, urbanizace a také suburbanizace, na kterou je tato práce zaměřena. V další kapitole je pak podrobnější vysvětlení pojmu obec.

V empirické části jsou uvedeny základní charakteristiky obce Květnice, především její geografická poloha a historie. Další, nejdůležitější část práce, se věnuje analýze Květnice ze sociálně - demografického hlediska a srovnává ji s údaji ve Středočeském kraji. Kapitola je věnována i zdejším nezvykle aktivním občanským sdružením a jejich cílům. Dále je zde popis a hodnocení minulé, současné a budoucí bytové výstavby v obci. Ta je zároveň porovnána s novou bytovou výstavbou v Praze a ve Středočeském kraji.

V této práci bude jako technika zpracování použita sekundární analýza dat. Nejvíce zde bude využito odborných knih se zaměřením na regionální rozvoj, urbanizaci (suburbanizaci) a veřejnou správu. Potřebné informace budou dále čerpány i z internetových zdrojů. Jedná se především o informace týkající se obce Květnice a místních občanských sdružení. Důležitým zdrojem budou i internetové stránky ČSÚ, využitě především pro sociálně - demografickou analýzu obyvatelstva.

3 Literární rešerše

3.1 Regionální rozvoj

3.1.1 Pojem regionální rozvoj

„Regionální rozvoj zahrnuje nejen územní aspekty, ale také otázky ekonomické, ekologické, sociální a kulturní. Obecně platí, že regionálním rozvojem se zabývá většina územně správních jednotek“ (Hudečková, Lošťák, Ševčíková, 2008, s. 83).

Přibližně 10 let se řeší otázky regionálního rozvoje na odborné úrovni. Protože je to relativně nová záležitost, není ani přesně dána definice regionálního rozvoje. Všeobecně lze říci, že *„regionální rozvoj lze chápat ve dvou základních přístupech – praktickém a akademickém.*

Dle praktického chápání je regionálním rozvojem míněno vyšší využívání a zvyšování potenciálu daného systematicky vymezeného prostoru (území) vznikající v důsledku prostorové optimalizace socioekonomických aktivit a využití přírodních zdrojů. Toto zvýšení a vyšší využití se projevuje v lepší konkurenceschopnosti soukromého sektoru, životní úrovni obyvatel, stavu životního prostředí apod.“ (Wokoun, Malinovský, Damborský, Blažek a kolektiv, 2008, s. 11). Takovéto chápání regionálního rozvoje lze nalézt zejména v činnosti neakademických institucí jako například krajských, městských, obecních úřadů a soukromých společností (Wokoun, Malinovský, Damborský, Blažek a kolektiv, 2008).

„Akademický přístup chápe regionální rozvoj jako aplikaci nauk, zejména ekonomie, geografie a sociologie, řešících jevy, procesy, vztahy systematicky vymezeného prostoru (území), které jsou ovlivněny přírodně – geografickými, ekonomickými a sociálními podmínkami v daném regionu. Primární je hledání příčinných zákonitostí, rozmístování ekonomických činností, nerovnoměrného osídlování území a navazující hledání nástrojů pro ovlivnění těchto procesů, ovlivnitelných a neovlivnitelných faktorů rozvoje apod.“ (Wokoun, Malinovský,

Damborský, Blažek a kolektiv, 2008, s. 11). Toto chápání regionálního rozvoje, často nazývané regionalistikou nebo také regionální vědou, je typické pro akademickou sféru. Označení termínem regionální věda ovšem není správné, tento termín je totiž jen jedním ze směrů výzkumu regionálního rozvoje, vytvořeného Waltrem Isardem.

Existují tedy dvě definice - dvojí pojetí regionálního rozvoje. Tato dvě pojetí jsou na sobě navzájem závislá, vzájemně se ovlivňují. Akademické pojetí vytváří poznatky (především charakteristika jednotlivých regionů, jejich rozvojového potenciálu), které se poté využívají v pojetí praktickém (Wokoun, Malinovský, Damborský, Blažek a kolektiv, 2008).

Jak píše Lošťák, „*regionální rozvoj není jenom o tom, jak prakticky dobře připravit a realizovat určitý projekt, ale také v sobě skrývá výraznou teoretickou komponentu, bez jejíhož osvojení může praktická realizace rozvojových projektů často končit fiaskem*“ (Hudečková, Lošťák, Ševčíková, 2008, s. 91).

3.1.2 Historie regionálního rozvoje v ČR

V roce 1918 vykazovalo tehdejší Československo výrazné znaky vyspělosti v oblasti sociální i ekonomické, přesto však trpělo výraznými regionálními rozdíly. Západ Československa tvořily vysoce rozvinuté Čechy a Morava, která Čechy ve vyspělosti poměrně doháněla. Naopak východ, tvořen Slovenskem a Podkarpatskou Rusí, byl značně nerozvinutý. Mohla za to hlavně Podkarpatská Rus, patřící na začátku 20. století k nejzaostalejším regionům v tehdejší Evropě. Nejenže trpěla vysokou mírou nezaměstnanosti, která v roce 1921 překročila 50 %, ale měla také vysoký podíl negramotných obyvatel. Zvrat v Československu nastal na přelomu 80. a 90. let 20. století. Tehdy patřila naše země v Evropě ke státům s nejmenšími rozdíly mezi regiony. K této situaci pomohla ztráta Podkarpatské Rusi a také geopolitické změny, které proběhly po první světové válce, ale snad nejvíce k tomu přispěla centrálně plánovaná ekonomika, praktikovaná tehdejším politickým režimem. V Československu sice byly nejnižší meziregionální rozdíly, ale do té doby nadprůměrně vyspělé české regiony výrazně zaostávaly (Blažek, Uhlíř, 2002).

3.1.3 Současnost regionálního rozvoje v ČR

Počátkem 90. let bylo obtížné navazovat na dosavadní snižování meziregionálních rozdílů, zkušenosti z minulých desetiletí byly totiž těžko aplikovatelné do nového změněného sociálního a ekonomického systému. Zatímco ve státech západní a dokonce i v některých státech východní Evropy (hlavně v Polsku a v Maďarsku) má regionální politika tradici, v České republice se z vnitřních i vnějších příčin dostává potřeba studia regionálních problémů a jejich řešení stále více do popředí až od druhé poloviny 90. let.

Mezi vnitřní jevy, zapříčiňující vyšší zájem o problematiku regionálního rozvoje, patří především rychlý nárůst nezaměstnanosti (míra nezaměstnanosti je jeden z nejdůležitějších ukazatelů regionálních problémů). Mezi vnější faktory, podporující zájem o regionální rozvoj, se zařazuje ambice vstupu České republiky do Evropské unie. EU věnuje regionální politice poměrně značnou a systematickou pozornost (Blažek, Uhlíř, 2002).

3.1.4 Teorie regionálního rozvoje

Tento interdisciplinární obor prošel za 70 let různými změnami. Z dílčí ekonomické disciplíny se přeměnil v obor, který se inspiruje v ekonomii, geografii, sociologii i v kulturní antropologii. Zároveň také teorie regionálního rozvoje procházejí několika vývojovými fázemi (Blažek, Uhlíř, 2002).

Znalost těchto teorií je základem pro koncipování vhodné regionální politiky, kterou lze vysvětlit celou řadou definic. Obecně ji lze definovat „jako soubor cílů, opatření a nástrojů vedoucích ke snižování příliš velkých rozdílů v socioekonomické úrovni jednotlivých regionů“ (Wokoun, Malinovský, Damborský, Blažek a kolektiv, 2008, s. 29). Jinde je regionální politika definována jako „součást státní politiky, ovlivňující rozmístění hlavních ekonomických zdrojů a aktivit na celém území státu nebo v jeho části“ (Kolektiv autorů, 2004, s. 102).

Teorie regionálního rozvoje „*představují více či méně ucelený systém hodnocení základních faktorů, subjektů, příčin, souvislostí a mechanismů regionálního rozvoje*“ (Blažek, Uhlíř, 2002, s. 10).

Teorií regionálního rozvoje je mnoho a lze je i různě klasifikovat. Nejznámější je však jejich dělení do 2 velkých skupin. „*Do první skupiny jsou zařazovány teorie regionální rovnováhy (tzv. konvergenční teorie), jejichž autoři se přiklánějí k názoru, že přirozenou základní tendencí regionálního rozvoje je vyrovnávání rozdílů mezi regiony. Druhou skupinu pak tvoří teorie regionální nerovnováhy (tzv. divergenční teorie), jejichž zastánci jsou přesvědčeni, že v průběhu vývoje dochází spíše k dalšímu zvětšování meziregionálních rozdílů*“ (Blažek, Uhlíř, 2002, s. 13). Tyto dvě teorie se od sebe liší v tom, zda jejich autoři pokládají za důležitější mechanismy a procesy vedoucí k vyrovnávání rozdílů nebo naopak vedoucí k prohlubování rozdílů (Blažek, Uhlíř, 2002).

Vývojově nejstarší skupinu představují lokalizační teorie (jejich vznik se datuje do počátku 19. století). Dávaly si za cíl nalézt rozhodující faktory při lokalizaci (umístování) daného ekonomického subjektu (Kolektiv autorů, 2004).

V 50. letech vznikly dvě významné teorie patřící do skupiny modelů jádro – periferie. První, teorie růstových pólů, vytvořená Perrouxem a Boudevillem, byla v mnoha zemích aplikována prakticky a stala se jednou z nejznámějších teorií regionálního rozvoje. Druhou významnou teorií, teorií kumulovaných příčin, vytvořil švédský ekonom Gunnar Myrdal. Ten v ní upozornil na doposud velmi zanedbávanou oblast sociálních rozdílů a zároveň ji dává do souvislosti s problémy nerovnoměrného regionálního rozvoje. Protože růst nemůže být všude stejný, je samozřejmý nerovnoměrný vývoj. Úplné odstranění nerovnoměrností ve vývoji není žádoucí, protože pro další vývoj je samotná existence nerovnováhy nepostradatelná. V těchto tvrzeních se obě výše uvedené teorie shodují.

Pro současné období (vymezovaného od druhé poloviny 70. let) je typická snaha o řešení příčin regionálních problémů. Tím se značně liší od předcházejících období. Ty měly za úkol řešit pouze následky regionálních problémů.

Ani jedna z uvedených teorií regionálního rozvoje neumí spolehlivě určit budoucí vývoj regionu (Blažek, Uhlíř, 2002). Hlavním smyslem teorií „*by nemělo být hledání pevných závislostí, které umožní přesnou predikci, nýbrž stanovení hierarchie rámců, vývojových tendencí, procesů a subjektů včetně míry jejich autonomie, vazeb a pozice, ze které aktéři vnímají a interpretují realitu*“ (Blažek, Uhlíř, 2002, s. 177). Novodobé teorie se také více zaměřují na úspěšné regiony, na ty, kterým se podařilo překonat krizové období a opět se hospodářsky dostat na výši. Blažek s Uhlířem píše o převládajícím názoru - pro rozvoj regionu je nejdůležitější „*role subjektu, aktivita „zdola“ a využívání endogenních zdrojů růstu, které se tyto teorie snaží na základě zkušeností úspěšných regionů specifikovat*“ (Blažek, Uhlíř, 2002, s. 185). Endogenní přístupy se projevují snahou o změnu atmosféry v regionu, začleňováním subjektů či posílením sebedůvěry (Blažek, Uhlíř, 2002).

3.2 Migrace

„*Dynamika lidských populací je vedle základních demografických událostí reprodukčního charakteru ovlivňována prostorovým pohybem, zejména migrací. Tato forma mechanického pohybu (či prostorové mobility) obyvatelstva, která se odehrává na všech řádovostních úrovních (tj. lokální, regionální, globální), má fyzickou i sociální stránku, není tedy jasněji vymezitelnou biologickou událostí jako narození či úmrtí*“ (Wokoun, Malinovský, Damborský, Blažek a kolektiv, 2008, s. 303). „*Migrace označuje prostorové přemísťování osob přes libovolné hranice (administrativní nebo státní) spojené se změnou bydliště na dobu kratší či delší, příp. natrvalo. Podle směru migrace rozeznáváme dva základní druhy migrace – vystěhování (emigrace) a přistěhování (imigrace)*“ (Hudečková, Lošťák, Ševčíková, 2008, s. 13).

Pro zkoumání migrace je zásadní její časový a prostorový rozměr. Obohacuje a zpětně je obohacována zejména demografií, ekonomii, geografií, historií, psychologii, regionální ekonomii a sociologií. Znamená to tedy, že migrace je multidisciplinární. Zároveň je jednou z hlavních příčin i důsledků prostorových změn v organizaci

společnosti. Bez znalostí migrace – bez analýzy prostorového pohybu obyvatelstva se neobejde rozvoj regionů ani strategie regionálního rozvoje. Existuje i spojitost migrace s pohyby přirozenými (procesy porodnosti a úmrtnosti) a sociálními pohyby jako je vznik, vývoj a fungování sociálních skupin (Wokoun, Malinovský, Damborský, Blažek a kolektiv, 2008).

3.2.1 Dělení migrace

Migraci můžeme dělit na trvalou nebo dočasnou. Dočasná změna pobytu je například migrace sezónní nebo tzv. kyvadlová, která se vyznačuje pravidelností časového intervalu k prostorovému přesunu, nejčastěji mezi pracovištěm či školou a trvalým bydlištěm. Nepravidelně se pak lidé v prostoru přesouvají zejména kvůli nákupům, kultuře, sportu, službám či rekreaci.

Migrační toky se klasicky člení na vnitrostátní nebo mezinárodní (Wokoun, Malinovský, Damborský, Blažek a kolektiv, 2008). Wokoun, Malinovský, Damborský a Blažek dále píše, že *„migrační toky znamenají změnu prostého početního stavu obyvatelstva, dochází současně k významným proměnám např. strukturálních demografických znaků. Kvalitativní a kvantitativní stránky tohoto procesu se nutně odrážejí v reprodukčním chování lidských populací a ve změnách sociálního prostředí“* (Wokoun, Malinovský, Damborský, Blažek a kolektiv, 2008, s. 305).

3.2.2 Vnitřní stěhování

„Vnitřní stěhování pak představuje nejrozšířenější formu prostorového pohybu. Jedná se o každý případ změny trvalého bydliště na území ČR, kdy občan migruje mimo hranice své bývalé obce či urbanistických obvodů Prahy. Zahraniční stěhování nabývá po roce 1989 každoročně na významu. V současnosti se roční objem zahraničního stěhování přiblížil k hranici 90 tisíc osob, ale u vnitřního stěhování se za posledních několik desetiletí pohybuje v intervalu 200 až 250 tisíc osob. Je tak rozhodujícím typem

migrace na území našeho státu“ (Wokoun, Malinovský, Damborský, Blažek a kolektiv, 2008, s. 304).

3.3 Urbanizace a suburbanizace

„Struktura osídlení, tj. velikost, vzájemné vztahy i funkce venkovských a městských sídel, prochází z historického hlediska významnými vývojovými cykly spojenými s jednotlivými stadii růstu, resp. koncentrace obyvatel do jednotlivých typů sídel. Růst, stagnace nebo pokles počtu obyvatel je výrazně závislý na ekonomické struktuře společnosti, na sociální změně, na intenzitě technologických změn i na specifických politických faktorech“ (Wokoun, Malinovský, Damborský, Blažek a kolektiv, 2008, s. 307). Proces urbanizace a suburbanizace jsou dvě významné současné tendence, které ovlivňovaly nebo ovlivňují charakter současné české sídelní struktury.

3.3.1 Urbanizace

Urbanizace, v historickém vývoji jeden z nejvýraznějších projevů rozvoje vyspělých zemí, je definována jako proces, ve kterém dochází k zvyšování počtu obyvatel ve městech na úkor venkovských osídlení. V některých případech může docházet i k vylidňování venkova (Wokoun, Malinovský, Damborský, Blažek a kolektiv, 2008). Mates s Wokounem urbanizaci definují jako *„vytváření silně koncentrovaného a povoláním i sociální příslušností diferencovaného obyvatelstva s určitým městským způsobem života“ (Mates, Wokoun, 2001, s. 152). Jinde se o urbanizaci píše, že: „patří k procesům, které modifikují nebo i mění sociální strukturu nejen určitého lokálního a regionálního společenství, ale i celé společnosti. Je procesem vedoucím ke změnám v chování jednotlivců i skupin obyvatel, ovlivňuje změny*

v sociálních vazbách, ve způsobu života, v hodnotových orientacích a v postojích“ (Kolektiv autorů, 2004, s. 46).

V 19. století byla Evropa silně ovlivněna významnými sociálně – ekonomickými změnami a rychlým pokrokem v průmyslu. V zemědělství už není potřeba tolik pracovních sil, naopak ve městech se rozvíjí průmysl. Významná část obyvatel se tedy koncentruje do měst (obyvatelstvo migruje z venkovských oblastí do měst) a urbanizace vrcholí (Wokoun, Malinovský, Damborský, Blažek a kolektiv, 2008).

V Evropě lze rozlišit čtyři fáze urbanizace:

- klasická urbanizace – pracovní příležitosti jsou ve městech, proto se zde také koncentruje obyvatelstvo,
- suburbanizace (1900 – 1960) – především v západní Evropě se městské obyvatelstvo stěhuje z centra na okraje měst (předměstí) nebo za okraje (příměstí),
- desurbanizace (od 70. let) – především v silně urbanizovaných zemích Evropy se formují velké městské regiony,
- reurbanizace – v největších městských regionech (v největších evropských metropolích) se obyvatelstvo vrací do vnitřních měst (Hudečková, Lošťák, Ševčíková, 2008).

Výsledkem urbanizace je například populační růst a proměna urbanistické zástavby měst nebo proces formování a rozvoje městského způsobu života. Jsou zde ale i negativní jevy – ve městech roste chudoba a nerovnost, zhoršuje se životní prostředí a dopravní obslužnost, vznikají zde sociálně – patologické jevy, sociální segregace a v populaci se zhoršuje zdravotní stav.

Ke znakům městské populace patří odlišnost kulturních vzorců i norem chování oproti venkovským obyvatelům, větší míra organizace společnosti a vyšší vzdálenost osobních a příbuzenských vztahů nebo naopak nižší míra sociální kontroly. Koncentrace obyvatel ve městech s sebou nese i vyšší míru ekonomické a sociální diverzifikace

obyvatel, včetně rozvoje městského způsobu života - rozvoj nových forem životního způsobu (Wokoun, Malinovský, Damborský, Blažek a kolektiv, 2008).

3.3.2 Suburbanizace

V současné době se některá města vyspělých států nacházejí v konečné fázi vývoje. Bouřlivý rozvoj měst byl postupně nahrazován nárůstem městských regionů nebo aglomerací. Důvodem je především ve vyspělých zemích dosažená vysoká míra urbanizace a také změny v demografickém chování populace. Za pokračující fázi vývoje měst se považuje suburbanizace. Definuje se jako prostorové rozšiřování urbánních území. Jinak řečeno, suburbanizace znamená rozšiřování průmyslu i počtu rezidenčních a komerčních zón na okrajích (v okrajových částech) měst (Wokoun, Malinovský, Damborský, Blažek a kolektiv, 2008). „*Suburbanizace je vyšší fáze růstu měst zejména v průmyslově rozvinutých zemích, vyznačující se přesunem obyvatelstva a společenských činností, tj. výroby, obchodu i správy, z tzv. jádrových měst, venkovských prostorů nebo z jiných částí metropolitních regionů do předměstí, která jsou za hranicí souvisle zastavěného městského území, čili do okrajových zón měst. Není to však pouhé prostorové šíření města do okolí*“ (Kolektiv autorů, 2004, s. 54).

Suburbanizační procesy, které navazují na ekonomické, společenské, demografické a další změny, se projevují v chování lidí, v jejich motivacích nebo kulturních vzorech, ale hlavně ve formách organizace společnosti. Tyto změny jsou vyvolány životem v novém životním prostředí se specifickým počtem obyvatel a také se značnou kulturní, sociální a etickou různorodostí obyvatelstva (Kolektiv autorů, 2004).

Proces suburbanizace se začal dynamicky vyvíjet ve 30. letech minulého století v USA, do vyspělých evropských měst dorazil v druhé polovině 20. století. V té době se jednalo především o neřízenou a rychlou přeměnu příměstských zón do rozsáhlých předměstí a do venkovské krajiny. V České republice se suburbanizace významněji projevuje ke konci devadesátých let a na začátku 21. století, kdy ovlivňuje migrační chování obyvatel. V současné době má dominantní postavení. Důkazem je, že se velká

města začínají pomalu dostávat do záporného migračního salda a naopak malé obce v jejich zázemí rostou.

V suburbánním zázemí měst populace významně roste, v důsledku toho se města více rozpínají do venkovské a přírodní krajiny. Z centrálních částí měst se do okrajových částí stěhují především střední a vyšší vrstvy obyvatel. Mezi znaky v chování obyvatel patří preference bydlení v rodinných domech v osobním vlastnictví a v oblastech s vyšší kvalitou životního prostředí nebo využívání nákupů v komerčních zónách (Wokoun, Malinovský, Damborský, Blažek a kolektiv, 2008).

„V našich podmínkách se suburbanizace projevuje v rámci aglomerací, kde na jedné straně dochází ke stagnaci nebo úbytku obyvatel v jádrových městech aglomerací a na druhé straně k nárůstu obyvatel především v přilehlých obcích. Diferenciace se prohlubuje především u těch měst a obcí, které mají vzhledem k dopravním koridorům výhodnou polohu“ (Kolektiv autorů, 2004, s. 55).

Rozvoj suburbanizace je spojen především s pokrokem v oblasti technologie (např. rozvoj automobilové dopravy, rozvoj informatizace) a dopravní infrastruktury (např. veřejná doprava, stavba silničních i železničních komunikací). Zlepšují se dopravní možnosti, proto roste mobilita obyvatel směrem na okraj měst. Ke stěhování obyvatel na okraje přispívá i nižší cena nemovitostí, hledání lepšího životního standardu i módní trendy bydlení.

Jedním z dopadů suburbanizace je oddělení funkce města (pracoviště - bydliště) ovlivňující růst dojížděky za prací a zatěžování dopravní infrastruktury. Dochází i k proměně celkového urbanistického vzhledu měst. Komerční, průmyslové i rezidenční zóny se koncentrují podél hlavních dopravních tahů v okolí města, městské aglomerace se tedy formují do tzv. hvězdicových tvarů. Rozvoj příměstských zón však znamená snižování ekonomických aktivit v centrech měst ve prospěch okrajových částí. Zároveň se vylidňují centra měst a v mnoha centrálních částech měst vznikají ghetta. K pozitivním dopadům současné fáze urbanizace lze zařadit využívání místních služeb nově přistěhovanými obyvateli, zvyšování daňové základny obcí, rozvoj kulturního života, přinášení nových inovací v ekonomice. Sociální segregace a izolace, významné zvyšování individuální automobilové dopravy (lidé z okrajových částí pravidelně

dojíždí za zaměstnáním, vzděláním, službami nebo kulturou) a radikální změny ve využívání krajiny (snižování počtu pozemků vhodných pro zemědělské, lesnické a rekreační účely) naopak patří k nežádoucím dopadům suburbanizace (Wokoun, Malinovský, Damborský, Blažek a kolektiv, 2008).

Pavel Hnilička se ve své knize *Sídelní kaše* v souvislosti s problémy suburbanizace zmiňuje o hustotě osídlení (veličině, která má na kvalitu bydlení určující vliv). „*Hranice hustoty osídlení, pod kterou se již nelze vyhnout závislosti na automobilu, se pohybuje mezi 30 – 40 obyvateli na hektar. Toto rozmezí přibližně odpovídá zástavbě samostatně stojícími rodinnými domy*“ (Hnilička, 2005, s. 31). V oblastech s nižší hustotou osídlení jsou už lidé odkázáni pouze na dopravu vlastním automobilem. To samozřejmě znečišťuje ovzduší a přináší to s sebou vysoké finanční nároky na výstavbu a údržbu silnic.

Veřejnou hromadnou dopravu má smysl zavést pouze do oblastí s minimálně 50 obyvateli na hektar. Při nižší hustotě osídlení ji skoro nikdo nepoužívá, protože četnost spojů je nízká. Oblast, kde na jednom hektaru žije minimálně 100 obyvatel, má už potenciál fungovat jako samostatná čtvrť. Toto území by měli být obyvatelé schopni pěšky přejít za patnáct minut (požadavek patnáctiminutové pěší dostupnosti) a měly by v něm být zastoupeny základní služby a obchody (Hnilička, 2005).

3.4 Obec

3.4.1 Základní charakteristika obce

Obec je základním územním samosprávným celkem (územním společenstvím občanů), který má právo na samosprávu (Mates, Wokoun, 2001). Tvoří územní celek, který je vymezen hranicí území obce. Zároveň je obec i veřejnoprávní korporací (právníckou osobou), pečuje o všestranný rozvoj svého území a vlastní majetek, za jehož správu je odpovědná (Čmejrek, Kopřiva, 2009).

Obec je vymezena třemi základními znaky:

- územím,
- občany,
- samosprávou veřejných záležitostí v hranicích obce - na katastrálním území obce (Peková, Pilný, 2002).

Území obce je vymezeno minimálně jedním katastrálním územím. Všechny části území České republiky jsou součástí území některé obce (Čmejrek, Kopřiva, 2009).

Občanem obce je osoba s trvalým pobytem v obci, osoba s čestným občanstvím obce, právnické osoby nebo podnikatelé se sídlem na území obce a další fyzické a právnické osoby, které např. vlastní nemovitost na území obce (Peková, Pilný, 2002).

Obec může své záležitosti vykonávat v samostatné nebo v přenesené působnosti.

V samostatné působnosti spravuje obec své záležitosti sama. Státní orgány nebo orgány krajů mohou do samostatné působnosti zasáhnout, jen pokud to vyžaduje ochrana zákona (Čmejrek, Kopřiva, 2009). V samostatné působnosti rozhoduje obec o záležitostech, o kterých může rozhodovat samostatně – má zákonem upravené určité pravomoci (Peková, Pilný, 2002). Obec má právo na samosprávu v mnoha oblastech veřejné správy – např. při volbě orgánů obce (stanovení počtu členů rady obce, volby starostů a místostarostů), zřizování a rušení výborů, zřizování a rušení obecní policie nebo vydávání obecně závazných vyhlášek (Čmejrek, Kopřiva, 2009).

V přenesené působnosti místní správu vykonávají volené orgány obce, jsou ale v této činnosti podřízeny a kontrolovány orgány státní správy (Peková, Pilný, 2002). Zvláštní zákon musí stanovit, že jde o přenesenou působnost obce, jinak jde vždy o působnost samostatnou (Čmejrek, Kopřiva, 2009).

3.4.2 Prostředí obce

Každá obec má vnější, vnitřní a materiální (základní a periferní) prostředí, které samotnou obec značně ovlivňují.

Vnější prostředí obce

Mezi vnější prostředí obce patří demografické, ekonomické, politicko – právní, sociálně – kulturní, přírodní a technologické prostředí.

Demografické prostředí znamená velikost městské populace a její strukturu - sociální, příjmovou, kvalifikační, věkovou nebo vzdělanostní. Také sem patří ekonomická aktivita a mobilita dané populace. Demografie dále studuje počet obyvatel – jeho vzestup či pokles, tendence ve vývoji vzdělanostní i věkové struktury a také změny ekonomické aktivity obyvatelstva.

Ekonomické prostředí, určující například kupní sílu či sociální složení obyvatelstva, je tvořeno hospodářskou situací celého státu, hospodářskou situací regionu a hospodářskou situací příslušné obce (mikroregionu), tj. makroprostředím, mezzoprostředím a mikroprostředím. Na obec samotnou má přímo (prostřednictvím daňových příjmů) i nepřímo (vytvářením pracovních příležitostí) vliv ekonomické mezo a mikroprostředí.

Politicko – právní prostředí spoluurčuje chování představitelů obcí (Janečková, Vašítková, 1999). Je představováno legislativními normami – zákony a normami nižší právní síly jako jsou zákony, předpisy nebo vyhlášky (Lacina, 2007).

Sociálně – kulturní prostředí se spolu s demografickým prostředím odráží v celkovém obrazu obce a značně ovlivňuje její vnímání veřejností i chování obyvatel na jejím území. Pod názvem tohoto prostředí rozumíme kulturu, vzdělání, tradice města (regionu nebo národa), rodinné vztahy, obecné zvyklosti, ale i změny hodnotových preferencí. Právě správné využití tradic obce, ať už kulturních nebo historických, může přispět ke zvýraznění obrazu obce nebo ji dokonce odlišit od jiných (Janečková, Vašítková, 1999). Propagací místních kulturních tradic je možné zvýraznit konkurenční

výhody regionu nebo obce. Proto se organizují (zejména na místní úrovni) například vinobraní, dožínky nebo místní a regionální kulturní festivaly (Lacina, 2007).

Přírodní prostředí je mnohdy rozhodující faktor pro usídlení obyvatel, návštěvnost turistů nebo rozhodování podniků usadit se v obci. Pod tímto pojmem si lze představit velikost obce, její umístění v regionu, klimatické podmínky, přírodní zdroje, dopravní možnosti, úroveň technické infrastruktury nebo ekologické podmínky (pro obyvatele, návštěvníky i pro potenciální podnikatele).

Obecným vývojem vědy a techniky je určováno technologické prostředí. V případě obce lze poznatky vědy a techniky využít pro její řízení, například vytvoření vnitřního i vnějšího informačního systému nebo využití komunikační techniky k propagaci obce (Janečková, Vašítková, 1999). Obecně lze říci, že toto prostředí je příznivější v případě větších měst, ve kterých jsou situovány vysoké školy, vědeckovýzkumná pracoviště, vědeckotechnické parky nebo další moderní zařízení. Jedná se ale o relativně malou část českých obcí (Lacina, 2007).

Vnitřní prostředí obce

Z hlediska správy obce můžeme její vnitřní prostředí definovat jako situaci organizace, která je pověřena zabezpečováním správy a dalších úkolů svěřených obci ze zákona. Vliv na to má především obecní rozpočet - jeho příjmy a výdaje, které jsou závislé na makroprostředí obce a na dotacích ze státního rozpočtu (Janečková, Vašítková, 1999).

Materiální prostředí obce

Do materiálního prostředí obce patří i prostředí obecního úřadu a znamená přírodní prostředí obce a její celkové územní uspořádání včetně architektury (Janečková, Vašítková, 1999).

Materiální prostředí využívá obec (region) například k propagaci, k odlišení svých tržních produktů nebo k vytváření konkurenční výhody v porovnání s jinými obcemi a regiony (Lacina, 2007).

Dvě podoby materiálního prostředí obce – základní a periferní prostředí se společně podílejí na vytvoření image služby.

Základní prostředí je součástí poskytované služby až do té míry, že od ní není odmyslitelná. Je to vlastně prostor a jeho vybavení, ve kterém je poskytována daná služba (například autobus městské hromadné dopravy).

Periferní prostředí dotváří dojem, který si dotyčný vytvoří vstupem do základního prostředí. Je to například jízdenka MHD typická pro určité město, vstupenka do divadla nebo parkovací lístek (Janečková, Vašítková, 1999).

3.4.3 Produkt obce

Pod pojmem produkt obce rozumíme vše, co obec nabízí svým obyvatelům, návštěvníkům, podnikatelům nebo potencionálním investorům a co slouží k uspokojování jejich individuálních nebo kolektivních potřeb.

Samotnou obec tvořenou materiálním prostředím a všemi subjekty, které na území obce působí, lze za produkt obce považovat v širším smyslu. V tomto případě jsou některé subjekty součástí produktu i jeho spotřebitelem zároveň.

Ta část potřeb, kterou není schopen soukromý sektor uspokojit sám a kterou mu na základě svých statutárních funkcí dodává obecní úřad, patří do produktu obce v užším pojetí.

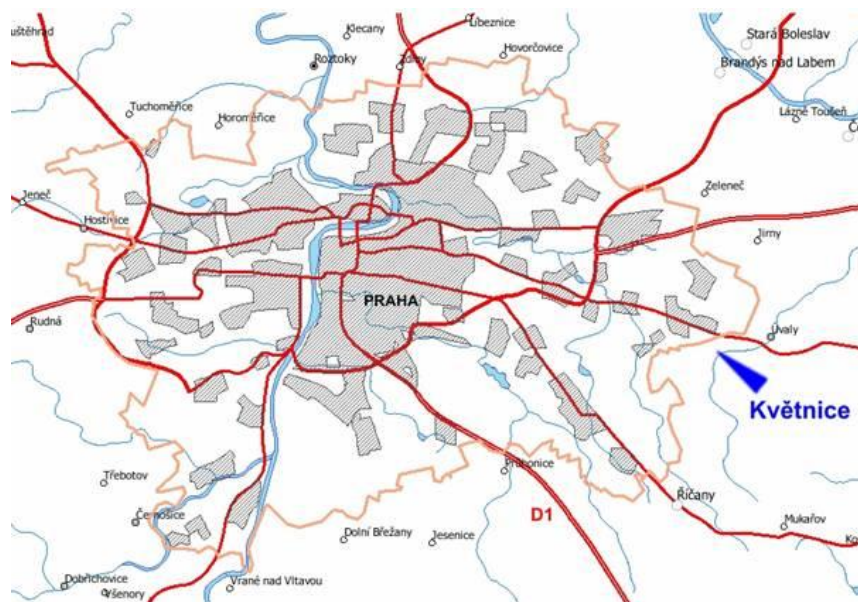
Obec například svým obyvatelům poskytuje služby čistě pozitivní i služby nápravné. Mezi čistě pozitivní služby, které jejich uživatelé vyhledávají, patří kultura, vzdělávání, místní doprava či bydlení. Služby nápravné, uživatelé nevyhledávané (lidé se o ně začínají zajímat, až pokud z nějakého důvodu selžou), jsou třeba městská policie, úklid města nebo údržba komunikací. Některé z nabízených služeb (např. základní vzdělání) ale lidé přijmout musejí. Naopak u některých (např. kultura, plynořikace, kabelové vysílání televize zabezpečované obcí) se lidé mohou rozhodnout, zda je využijí či nikoliv. Existují ale i takové služby obce, z jejichž spotřeby nelze uživatele vyloučit. Jedná se zejména o obecní osvětlení.

K celkovému produktu obce patří i nehmotný „duch“ obce. Ten je tvořen kulturním, sociálním, historickým a ekonomickým vědomím, zkušenostmi a vzděláním (Janečková, Vašítková, 1999).

4 Základní charakteristika obce Květnice

Obec Květnice, ve které žije 1 200 trvale hlášených obyvatel (celkový počet zdejších obyvatel se ale podle neoficiálních odhadů blíží až k číslu 2 500), se rozkládá na 2,83 kilometrech čtverečních v rovinaté krajině Středočeského kraje (Praha – východ) na obou březích potoka Výmola, který se u Čelákovice vlévá do Labe. Nad tímto potokem se uprostřed obce zvedá nízký, ale příkrý skalnatý pahorek, na jehož vrcholu stál ve středověku hrádek. Obec Květnice leží velmi blízko Prahy (přibližně 2,5 kilometrů východně od Koloděj a 2 kilometry jižně od Újezdu nad Lesy). V blízkosti jsou i města Úvaly (2,5 kilometru) a Říčany (kolem 10 kilometrů). S Prahou (Újezdem nad Lesy) Květnice přímo sousedí. Dalšími sousedy jsou pak středočeské vesnice Sibřina a Dobročovice. Obec s rozšířenou působností je pro Květnici Brandýs nad Labem – Stará Boleslav. Obec Květnice má také svůj znak a vlajku (viz Příloha č. 1 a č. 2).

Obrázek č. 1 – mapa Květnice

Zdroj: http://www.suburbanizace.cz/02_květnice.htm

4.1 Historie obce Květnice

Počátky obce Květnice nejsou zcela jasné. Roku 1352 se spolu se sousední obcí Sibřinou uvádí pod jménem Plumau. V roce 1358 je však o obci zmínka ve Staroměstské soudní knize. Tehdy patří společně s blízkou farní vsí Lhotou pražskému měšťanskému rodu Olbramoviců. Od nich Květnici (tehdy uvedenou jako Blumenow), Sibřinu a Lhotu kupuje roku 1362 staroměstský měšťan Pešlín. Po jeho smrti získává Květnici jeho syn Johánek, který se jako první podepisoval „z Květnice“. Tento majitel Květnice je významný – právě on si patrně kolem roku 1390 staví v Květnici tvrz, o níž je však první zmínka až roku 1418. (Existuje zde ale i možnost, že tvrz vznikla už dříve - v soupise památek Českobrodského okresu z r. 1907 je uvedeno, že hrádek vznikl již ve 13. století).

Obrázek č. 2 - Rytina Květnického hrádku

Zdroj: www.kvetnice.eu/view.php?cislocclanku=2008060001

Po prodeji dalším majitelem se Květnice dostává do rukou katolíka Prokūpka Trčka z Kralovic. V roce 1421 je však celé okolí pod mocí Pražských Husitů a ti proti jednookému Prokūpkovi vytáhli a 27. května 1425 Květnici dobyli.

Poté se vlastníci Květnice mění, jeden z nich, Prokop z Hobšovic, měl značné dluhy, proto jeho věřitelé Květnickou tvrz obsazují. V této době (rok 1451) tvrz ještě stála. O 9 let později, když byla Květnice přikoupena ke Škvoreckému panství, byla již zřejmě opuštěna. Roku 1532, kdy obec patřila ke Škvorci, se tvrz v Květnici připomíná jako pustá. Po třicetileté válce (v berním katastru z r. 1654) se jako pustá uvádí už celá obec Květnice.

Tvrz v Květnici představovala ve své době opevněné sídlo, které zastiňovalo svým významem a pevností všechny ostatní lokality v okolí.

František Alexandr Heber ve své historické knize z roku 1843 o Květnické tvrzi píše: *"Tvrz nebyla velikého rozsahu, přesto však byla dostatečně prostranná, aby mohla sloužit pro početnou panskou rodinu. Se zřetelem na svou pevnost nechala za sebou daleko mnohé sousední hrady, neboť byla chráněna před každým napadením svými kolmými (svislými) podpěrnými skalními stěnami, východní a jižní, jak je ještě dnes můžeme zřetelně pozorovat, ze třetí strany byla obklopena vodou a na čtvrté straně nejslabší, obrácené dopředu dvěma hlubokými, ve skále vylámanými příkopy a vysokým zemním valem. V tehdejší době mohl sotvakdo něco podniknout proti jeho zdem, a přece byl ve válečném ohni násilně do základů zničen"*.

Během staletí byly na místě bývalé slavné tvrze stavěny domy a původní zdivo bylo z části rozebráno jako stavební materiál. Dnes už bychom na původním místě stavby hledaly jakékoliv pozůstatky velmi pracně.

K panství Škvorec patřila Květnice až do zrušení vrchnostenské správy v letech 1848 - 1850. Od roku 1850 patřila Květnice jako osada obce Dobročovice do okresu Český Brod. V r. 1923 se odloučila z obce Dobročovice a už v roce 1960 byla Květnice samostatnou obcí v nově vzniklém okrese Praha - východ. Od roku 1964 byla po 26 let osadou obce Sibřina, ale od roku 1990 je Květnice opět samostatnou obcí okresu Praha - východ (Kvetnice.eu A).

Obrázek č. 3 - Vojenská polohovací mapa Květnice z roku 1780 **Obrázek č. 4 - Katastrální mapa Květnice z roku 1963**

Zdroj: www.kvetnice.eu/view.php?cisloclanku=2008060001

4.2 Současnost obce Květnice

24. srpna 2002 oslavila obec Květnice 650 let od svého založení (viz Příloha č. 3 a č. 4). Zároveň také začíná v Květnici narůstat počet nově postavených domů a tím i počet obyvatel - ještě v roce 2003 ji obývalo méně jak 130 obyvatel v pár desítkách domů (většinou v původní zástavbě, později pro přehlednost pojmenované Květnice I), v roce 2010 zde bylo k trvalému pobytu hlášeno 1 180 obyvatel a domy se počítají na stovky.

V letech 2003-2007 byla Květnice inzerována v realitních novinách jako oblast největší rezidenční developerské činnosti v okolí Prahy, což se v obci pochopitelně projevilo.

Květnice se spolu s okolními obcemi zapojuje do ekologických aktivit. Funguje zde obecně prospěšná společnost Region Pošembeří, založená v roce 2006. V roce 2010 a 2011 získala společně s místními akčními skupinami Říčanska s projektem nazvaném „Cesty, které nás spojují“ dotaci 5 miliónů od Evropské unie na obnovu původních polních cest spojujících okolní obce (například Květnici, Sibřinu, Sluštice, Dobročovice, Třebohostice, Babice či Zlatou). Tento projekt má za cíl propojit nejen sousedící obce (cesty se budou napojovat na již existující turistické stezky), ale především jejich obyvatele.

5 Analýza dosažených výsledků

5.1 Obyvatelstvo

Obec Květnice – dříve klidné místo s minimem obyvatel, dnes obec, které se v posledních letech nevyhnul stavební boom, stejně jako mnoha dalším v blízkosti hlavního města. Květnice je charakteristická (a ve svém okolí i unikátní) svým rychlým nárůstem počtu obyvatel. Ne všichni obyvatelé zde však žijí trvale. V této práci se tedy bude pracovat pouze s počty trvale žijících obyvatel (lidé, kteří mají v dané obci trvalou adresu, jsou zde nahlášeni k trvalému pobytu).

Pro názornost je zde vývoj počtu obyvatel v Květnici srovnáván se dvěma okolními obcemi – Sibřinou a Dobročovicemi (všechny spadají pod obec s rozšířenou působností Brandýs nad Labem – Stará Boleslav). Tyto tři obce měly na začátku stejné předpoklady pro rozvoj. Dokonale (či nedokonale) je ovšem, ač rozlohou nejmenší, využila jen Květnice.

Obrázek č. 5 - Květnice a okolní obce

Zdroj: www.mapy.cz – vlastní úprava

Jak ukazuje následující tabulka, Květnice má s rozlohou okolo 284 hektarů 43 ulic (nesoucí převážně jména podle květin) a počet adres (tzn. počet domů) v obci se blíží šesti stům. To přesto není důvod, aby se obec rozdělila na 2 či více částí, jako je tomu u největší obce Sibřiny, která ale svým počtem obyvatel Květnici zdaleka nedohání.

Tabulka č. 1 - Velikost obcí k 28. lednu 2011

	<i>Katastrální výměra v ha</i>	<i>Části obce</i>	<i>Počet ulic</i>	<i>Počet adres</i>
<i>Dobročovice</i>	358	0	0	105
<i>Květnice</i>	284	0	43	596
<i>Sibřina</i>	442	2	42	251

Zdroj: aplikace.mvcr.cz/adresa - vlastní úprava

Následující tabulky zobrazují vývoj počtu obyvatel obce Květnice od roku 2001 do roku 2009 (v porovnání s okolními obcemi) a věkovou strukturu obyvatel obce v letech 2004 - 2009.

Tabulka č. 2 - Vývoj počtu obyvatel od roku 2001

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
<i>Dobročovice</i>	115	118	150	136	134	134	163	192	214
<i>Květnice</i>	131	133	146	309	468	602	789	946	1026
<i>Sibřina</i>	474	489	504	521	532	556	572	642	642

Zdroj: www.czso.cz – vlastní úprava

Tabulka č. 3 – Věková struktura obyvatel

<i>rok</i>	<i>0 – 4 let</i>	<i>5 – 14 let</i>	<i>15 – 24 let</i>	<i>25 – 39 let</i>	<i>40 – 59 let</i>	<i>60 – 84 let</i>	<i>nad 85 let</i>	Celkem obyvatel
2004	25	24	32	107	82	37	2	309
2005	47	37	47	182	106	47	2	468
2006	57	61	58	249	128	47	2	602
2007	98	79	75	314	160	59	4	789
2008	131	99	86	369	180	76	5	946
2009	146	112	90	389	206	78	5	1026

Zdroj: www.czso.cz – vlastní úprava

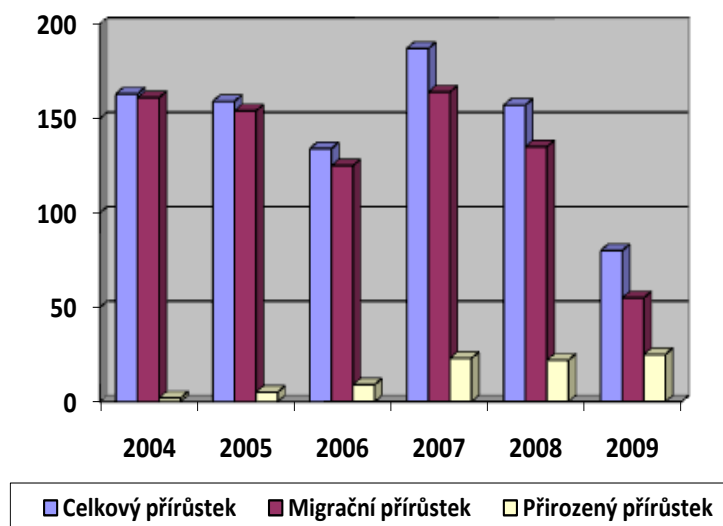
Největší nárůst nových obyvatel Květnice zažívala po roce 2003, kdy se do obce nastěhovalo ročně přibližně 147 nových obyvatel. Úplně nejvíce přibylo obyvatel v roce 2007, konkrétně 187 lidí. Po roce 2004 se sem stěhují zejména mladí lidé od 25 do 39 let. Ti zde zakládají rodiny, a proto i počet malých dětí do 4 let je nezanedbatelný. Druhou nejpočetnější skupinou v Květnici jsou lidé od 40 do 59 let, kteří zde žijí se svými odrostlejšími dětmi. Lidé v obci ale i stárnou – pomalu roste i počet důchodců nad 60 let.

Věková struktura květnických obyvatel odpovídá největším zdejším problémům, především nedostatečné kapacitě v okolních mateřských školách. Počet malých dětí je v Květnici tak velký, že by se v obci v současné době uživila mateřská škola jen pro zdejší děti. Jenže jak využít takovou školku, až tyto děti povyroستou a budou potřebovat základní školu. Nemalý problém je i s dětmi školou povinnými a např. s trávením jejich volného času. Do škol a do zájmových kroužků musejí dojíždět především do okolních částí Prahy.

V grafu č. 1 jsou přehledně zobrazeny přírůstky obyvatel Květnice vždy k 31. 12. v letech 2004 - 2009.

Celkový přírůstek vzniká součtem migračního a přirozeného přírůstku. Přirozený přírůstek znamená rozdíl mezi počtem zemřelých a počtem narozených za určité období na určitém místě. Migračním přírůstkem rozumíme rozdíl mezi počtem přistěhovaných a počtem vystěhovaných lidí.

Graf č. 1 – Přírůstky obyvatel k 31. 12.

Zdroj: www.czso.cz – vlastní úprava

Z uvedeného grafu je zřejmé, že celkový přírůstek obyvatel od roku 2004 postupně klesal až do roku 2007. Tento rok byl přírůstek nových obyvatel ze všech zkoumaných let vůbec největší. Bylo to dáno tím, že v oblasti Sibřina - Květnice (Květnice II) bylo do konce roku 2004 rozparcelováno a postupně prodáno celkem 185 pozemků. Do 3 let - do roku 2007 si lidé na svém novém pozemku postavili dům a nakonec se sem i přestěhovali. Od tohoto zlomového roku celkový přírůstek opět klesá, v roce 2009 dosahuje čísla 80. Vysvětlení je poměrně jednoduché – s postupem času v obci klesá počet prodávaných pozemků, a tak se lidé pomalu nemají kam stěhovat. Vývoj celkového přírůstku kopíruje přírůstek migrační. Od roku 2004 klesá,

v roce 2007 prudce stoupne, dostane se na vrchol a pak znovu klesá. Naopak přirozený přírůstek vykazuje přesně opačný trend. Postupně od roku 2004 neklesá, ale roste. Znamená to, že se v obci rodí stále více dětí (více lidí se narodí, než umře). Je to logické, víme-li, že se do obce stěhují převážně mladí lidé, zakládající si zde rodiny.

Další tabulka obsahuje základní demografické údaje týkající se počtu obyvatel ve Středočeském kraji.

Tabulka č. 4 - Základní demografické údaje ve Středočeském kraji

	2007	2008	2009
<i>Stav obyvatel k 31. 12.</i>	1 201 827	1 230 691	1 247 533
<i>v tom: muži</i>	591 863	608 114	616 058
<i>ženy</i>	609 964	622 577	631 475
<i>v tom ve věku:</i>			
<i>do 15 let</i>	178 189	183 490	189 643
<i>nad 15 let</i>	1 023 638	1 047 201	1 057 890

Zdroj: www.czso.cz - vlastní úprava

Celkový počet obyvatel Středočeského kraje stoupá a i zde dlouhodobě převažují ženy nad muži, což koresponduje s vývojem v obci Květnice (se zázemím Prahy). Rostoucí počet obyvatel kolem Prahy (ve Středočeském kraji) je nesporným důkazem projevujícího se procesu suburbanizace v této oblasti.

Aktuální stav počtu obyvatel v roce 2011 ve výše zmíněných obcích je zachycen v tabulce č. 5. Opět se v Květnici zvýšil počet obyvatel, a to o 174 oproti minulému roku. Nejvíce zde dominují ženy ve věku nad 15 let. Je jich zde o 31 více než mužů

ve stejném věkovém rozmezí. Nadále stoupá i počet dětí a mladých lidí. I v tomto věku převažují dívky nad chlapci.

Tabulka č. 5 - Stav obyvatel k 28. lednu 2011

	<i>Celkem obyvatel</i>	<i>Muži nad 15 let</i>	<i>Chlapci do 15 let</i>	<i>Ženy nad 15 let</i>	<i>Dívky do 15 let</i>
<i>Dobročovice</i>	254	106	26	95	27
<i>Květnice</i>	1 200	425	157	456	162
<i>Sibřina</i>	668	264	63	270	71

Zdroj: aplikace.mvcr.cz/adresa/ - vlastní úprava

V tabulce číslo 6 je zachycen průměrný věk obyvatel vybraných obcí.

Tabulka č. 6 - Průměrný věk obyvatel

	<i>Průměrný věk obyvatel</i>
<i>Dobročovice</i>	34,1
<i>Květnice</i>	31,0
<i>Sibřina</i>	37,7

Zdroj: www.czso.cz – vlastní úprava

V Květnici je průměrný věk obyvatel 31,0. Z daných sousedních obcí je to věk nejnižší. To koresponduje s věkovou strukturou obyvatel – stěhují se sem mladé rodiny, které mají malé děti nebo potomky teprve očekávají. Právě velký počet dětí do 15 let (malé děti či děti školou povinné) věkový průměr značně snižuje.

5.2 Občanská vybavenost

5.2.1 Školství

Obec Květnice nemá mateřskou školu. Děti mohou navštěvovat některou ze školek v Praze (například v okrajových částech blízkých Květnici jako je Újezd nad Lesy, Koloděje, Dubeč), v nedalekých Úvalech nebo ve vedlejší Sibřině. Zde je ale kapacita školky zcela nedostačující (přestože díky dotaci 23 milionů z EU probíhá rekonstrukce MŠ a tím se i zvýší kapacita dětí na 76). Květnice má garantováno 10 míst a přednost před ostatními obcemi, pokud zbyde po umístění sibřinských dětí ještě nějaké volné místo. Přesto (nebo právě proto) probíhá ve výběru dětí přísné přijímací řízení. Oba rodiče musejí chodit do zaměstnání a mít v Květnici trvalé bydliště.

Květnice samozřejmě nemá ani žádnou základní školu. Děti opět mohou chodit do Prahy (Klánovice, Újezd nad Lesy, Koloděje, Dubeč či Běchovice), do Úval nebo do Škvorce.

5.2.2 Doprava

Obcí prochází silnice III. třídy. Dva kilometry je vzdálena frekventovaná silnice Praha – Kolín. Železniční stanice Úvaly je 4 kilometry daleko (trat' Praha – Kolín). Dvě přímé autobusové linky vedou do Prahy (na Skalku) a na vlak do Úval nebo do Prahy – Klánovic. Odtud je pravidelné spojení do Prahy – Masarykovo nádraží nebo do Prahy - Hlavní nádraží.

Květnice splňuje domněnku Pavla Hniličky (viz kapitola 3.3.2) o oblastech s hustotou osídlení pod 30 obyvatel na hektar, které jsou už závislé na automobilu. Toto rozmezí odpovídá právě zástavbě se samostatně stojícími rodinnými domy. Lidé jsou zde odkázáni na své automobily (četnost spojů je nízká), což samozřejmě zatěžuje životní prostředí i místní silnice.

5.2.3 Služby a kultura

V roce 1932 (285 obyvatel) byly v obci: 2 hostince, 1 obchod s dobyt看em, 1 obchod s mlékem, 1 mlýn, 1 obuvník, 1 rolník, 1 obchod se smíšeným zbožím, 1 trafika, 1 truhlář a 1 velkostatek (Kvetnice.eu A).

V roce 2010 byly v obci: 3 hostince, 1 obchod se smíšeným zbožím, 1 kadeřnictví a kosmetika, kovovýroba, truhlářství, bowling a posilovna se střelnicí.

Je zajímavé, že obchod se smíšeným zbožím byl v obci s 1 200 obyvateli otevřen až ke konci roku 2010. Do té doby si lidé museli nakupovat základní potraviny jinde, především v okolních obcích nebo v Praze. Naopak 2 restaurace (1 je i s ubytováním) a 1 hospoda se v obci užívají a prosperují. Stejně jako podniky pro aktivní trávení volného času – bowling a fitness se střelnicí.

V Květnici se nachází 40 členný rybářský spolek, který zde hospodaří na dvou rybnících, myslivecké sdružení, střelci a Sbor dobrovolných hasičů v Květnici. Ten byl založen roku 1897 a v roce 2002 oslavil 105 let od svého založení (Kvetnice.eu B).

Pravidelně se zde pořádají v průběhu celého roku akce pro děti k různým výročím (například lampionový průvod, pálení čarodějnic apod.).

5.3 Občanská sdružení

V Květnici byla založena 3 občanská sdružení – Občanské sdružení Květnice II (viz. Příloha č. 7), Občanské sdružení Květnice vzkvétající (viz příloha č. 8) a Občanské sdružení Květnice Za Mlýnem (to ale v současné době není příliš činné, proto mu zde nebude věnován žádný prostor).

5.3.1 Občanské sdružení Květnice II

Obrázek č. 6 – Logo Občanského sdružení Květnice II

Zdroj: www.kvetnice.info

Občanské sdružení Květnice II vzniklo na přelomu roku 2005/2006 v Květnici. V této době, po postavení rodinných domů na pozemcích na poli mezi Květnicí a Sibřinou (Květnice II), už bylo jasné, že vše nepůjde „podle plánů“ - docházelo k průtahům při stavbě inženýrských sítí a jejich dokončení se neúměrně posunovalo (dodnes není v této oblasti veřejné osvětlení, dokončené chodníky a silnice). Občanské sdružení Květnice II zastupuje zájmy občanů v této lokalitě především ve věci dokončení infrastruktury a dalšího rozvoje obce (Kvetnice.info A).

Mezi cíle tohoto občanského sdružení patří:

1. zastupovat zájmy vlastníků nemovitostí v lokalitě Květnice II, a to zejména v otázce dostavby inženýrských sítí a komunikací v této oblasti,
2. účastnit se řízení, ve kterých se bude rozhodovat o využití krajiny v této lokalitě (investiční záměry nebo územní plány) nebo jednání, týkající se služeb (odvoz odpadků, MHD, další občanská vybavenost),
3. vyhledávat, aktivizovat a podporovat v České republice síly k naplňování cílů sdružení,
4. spolupracovat s regionálními rozvojovými agenturami,

5. aktivně se podílet na získávání dotací z fondů Evropské unie například pro vybudování mateřského centra, mateřské školky, klubu důchodců, domova důchodců atd.,
6. navazovat kontakty s podobnými sdruženími v jiných regionech či lokalitách (Kvetnice.info B).

5.3.2 Občanské sdružení Květnice vzkvétající

Obrázek č. 7 - Logo Občanského sdružení Květnice vzkvétající

Zdroj: www.kvetnice.info

O dva roky později, v roce 2008 vzniklo Občanské sdružení Květnice vzkvétající.

Mezi jeho cíle patří:

1. ochrana přírody a krajiny v obci Květnice a v jejím okolí a ochrana kulturních hodnot v Květnici (zachování vesnického prostředí),
2. záchrana stávajícího hospodářského dvora v Květnici, č. p. 14. Tento komplex hospodářsko – obytných budov včetně vily z 20. let 20. století je jedním z posledních dochovaných objektů historického jádra obce. Květnice vzkvétající si klade za cíl zasadit se o rekonstrukci tohoto areálu a poté ho využívat jako společensko – kulturní centrum obce (pro zájmové, kulturní, sportovní a jiné aktivity, které v obci dosud chybí),

3. stanovení dosud chybějícího celkového urbanistického záměru obce (obytná zóna, příroda - parky a zeleň, občanská vybavenost, místa k trávení volného času apod.),
4. vyhledávat, aktivizovat a podporovat v České republice síly k naplňování cílů sdružení a spolupracovat s regionálními rozvojovými agenturami (stejně jako u Občanského sdružení Květnice II),
5. aktivně se podílet na získávání dotací z fondů Evropské unie pro realizaci cílů sdružení (Kvetnice.info C).

5.3.3 Volby

Občanské sdružení Květnice II je neaktivnější a v obci Květnice i značně oblíbené – v komunálních volbách, konaných 15. – 16. října 2010, s přehledem vyhrálo. Získalo 6 mandátů z celkových 7 – ze svého středu zvolili starostu i místostarostku. Do sedmičlenného zastupitelstva se ještě dostal bývalý starosta obce – kandidát nezávislých.

Do volebního programu Občanské sdružení Květnice II patřilo:

- 1) rozvoj obce - revize územního plánu, vytvoření koncepce rozvoje obce, ochrana životního prostředí, regulace činností developerů
- 2) infrastruktura – bezpečný pohyb osob a vozidel v obci, zajištění dopravního značení
- 3) ozdravení obecních financí – oddlužení obce, získávání dotací pro rozvoj obce
- 4) úřad pro občana – důstojný obecní úřad, úřední deska, transparentní výběrová řízení (Kvetnice.info D).

Tabulka č. 7 - Květnické komunální volby 2010

Kandidátní listina		Hlasy		Počet kandidátů	Přepočtené % platných hlasů	Počet mandátů
Číslo	název	abs.	v %			
1	Stanislav Plocek, NK	135	3,75	1	26,25	0
2	Květnice I	239	6,64	7	6,64	0
3	Květnice II	2 422	67,30	7	67,29	6
4	Stará Květnice	231	6,42	7	6,41	0
5	Nezávislí	371	10,31	7	10,30	1
6	Naše Květnice	201	5,58	7	5,58	0

Zdroj: www.kvetnice.info – vlastní úprava

Z celkových 816 voličů hlasovalo 574. Znamená to tedy, že volební účast byla 70, 34 %, což je o téměř 20 % více než celorepublikový průměr (czso.cz A).

Vysvětlení je jednoduché – lidé nebyli spokojeni se stávající situací obce, s původním zastupitelstvem, které podle všeho podcenilo jednání s developery – neohlídalo si, aby developeři, kteří na začátku tisíciletí rozjeli v Květnici masivní stavby rodinných domů, dodrželi své sliby a v nově vzniklých ulicích zajistili veřejné osvětlení a infrastrukturu. Nemluvě o tom, aby developeři výměnou za výnosné pozemky v těsné blízkosti Prahy udělali něco pro obec – vysázeli novou zeleň či vytvořili reprezentativní centrum obce. Nově přistěhovalí lidé nemohou kvůli chybějící infrastruktuře své nové vysněné domky zkolaudovat a tudíž se v obci přihlásit k trvalému bydlení (řada z nich má trvalé bydliště stále v Praze, odkud se do Květnice většinou přistěhovali). Tady začíná začarovaný kruh – obec z těchto „nenahlášených obyvatel“ nemá od státu peníze, které by dále mohla investovat do rozvoje obce (třeba na chybějící infrastrukturu).

5.4 Výstavba

Obec Květnice je charakteristická výstavbou nových rodinných domů na svém katastrálním území především v minulých letech (viz přílohy č. 5 a č. 6). Nový příliv obyvatel, i když ne tak silný jako v minulosti, se dá předpokládat i v budoucnosti.

5.4.1 Výstavba v minulých letech

V Praze bylo od roku 2000 dokončeno téměř 34 800 nových bytů. Ve Středočeském kraji bylo v tomto samém období postaveno přibližně o 1 500 bytů méně. V letech 2004 – 2007 došlo oproti období 2000 – 2003 k téměř dvojnásobnému nárůstu počtu dokončených bytů. K podobnému nárůstu došlo v pozdějších letech i v intenzitě bytové výstavby (tj. počet dokončených bytů na 1 000 obyvatel). V Praze byla většina nových bytů dokončena v bytových domech, ve Středočeském kraji pak v domech rodinných. To dokazuje i případ obce Květnice, ve které se nacházejí pouze rodinné domy (viz tabulka č. 8).

**Tabulka č. 8 - Nová bytová výstavba v Praze a ve Středočeském kraji v letech
2000 - 2007**

	<i>Počet dokončených bytů</i>		<i>Intenzita bytové výstavby</i>	
	<i>2000 - 2003</i>	<i>2004 - 2007</i>	<i>2000 - 2003</i>	<i>2004 - 2007</i>
<i>Hl. město Praha</i>	11 176	23 571	2,39	5,04
<i>Středočeský kraj</i>	10 794	22 435	2,40	5,00

Zdroj: www.czso.cz - vlastní úprava

Tabulka č. 9 – Deset katastrálních území Prahy s nejvyšším počtem dokončených bytů v letech 2000 - 2007

<i>Katastr</i>	<i>Počet bytů</i>
Stodůlky	2 184
Černý Most	1 835
Libeň	1 829
Vysočany	1 609
Smíchov	1 450
Trója	1 390
Záběhlice	1 366
Kunratice	1 146
Zbraslav	1 115
Letňany	1 109

Zdroj: www.czso.cz - vlastní úprava

Tabulka č. 10 – Katastrální území ve Středočeském kraji s nejvyšší intenzitou bytové výstavby v letech 2000 - 2007

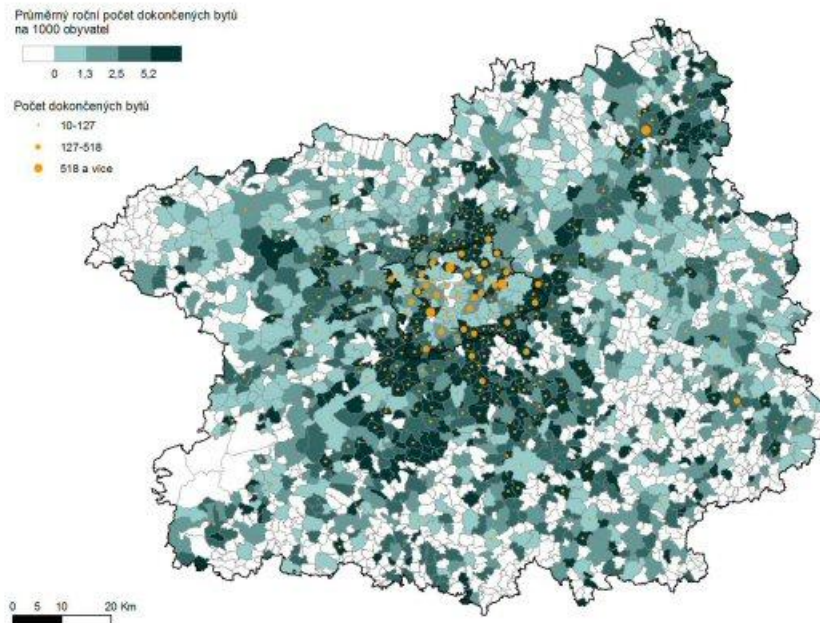
<i>Obec</i>	<i>Okres</i>	<i>Intenzita</i>
Květnice	Praha - východ	344, 8
Zdiměřice u Prahy	Praha - západ	211, 9
Kozinec	Praha - západ	169, 2
Brnky	Praha - východ	155, 9
Osnice	Praha - západ	78, 1
Velké Přílepy	Praha - západ	76, 4
Vestec u Prahy	Praha - západ	70, 4
Chýně	Praha - západ	67, 1
Jesenice u Prahy	Praha - západ	64, 9

Zdroj: www.czso.cz - vlastní úprava

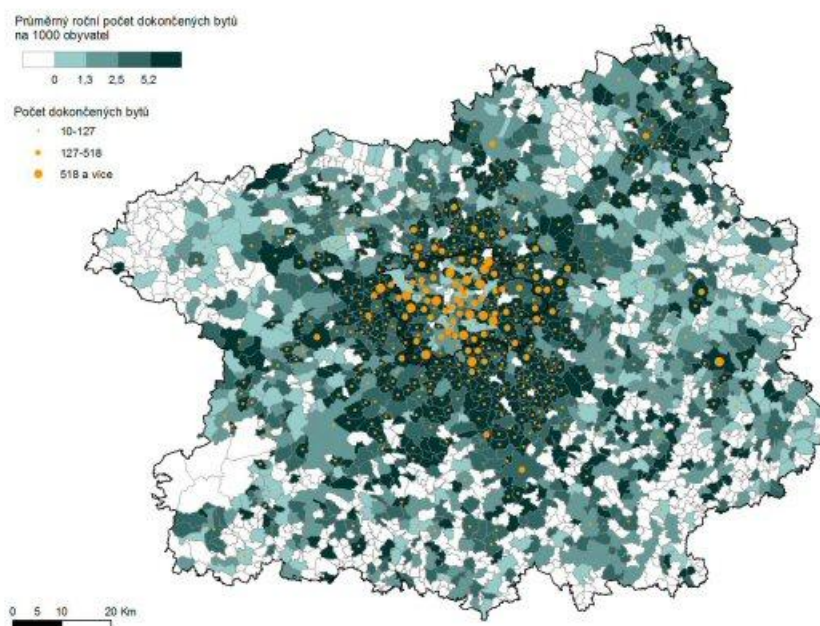
Tabulky č. 9 a č. 10 nabízejí detailnější pohled na bytovou výstavbu na území hlavního města Prahy a také na intenzitu bytové výstavby na území Středočeského kraje. V období 2000 – 2007 bylo v Praze s přehledem nejvíce bytů postaveno ve Stodůlkách, následovaných Černým Mostem, Libní či Vysočany (v blízkosti sídlištní zástavby nebo ve čtvrtích procházejících znovuzrozením – regenerací). Ve Středočeském kraji (okresy Praha – východ a Praha – západ) v intenzitě bytové výstavby absolutně vítězí Květnice (odpovídá tomu vysoký nárůst obyvatel v obci právě v tomto období). Důkaz v současnosti probíhajícího procesu suburbanizace lze sledovat především těsně za hranicí hlavního města. Staví se všude v zázemí Prahy – na severu (Kozinec, Brnky, Velké Přílepy), na jihu (Zdiměřice, Jesenice), na východě (Květnice) i na západě (Chýně).

Na obrázcích č. 8 a č. 9 je zřetelně vidět v současné době stále aktuálnější proces suburbanizace. Zároveň dokazují, že územní rozložení nové bytové výstavby je značně nerovnoměrné. V prvním období (v letech 2000 – 2003) se nejvíce stavělo v těsné blízkosti hlavního města Prahy podél dálničních a železničních tahů. Právě na začátku nového tisíciletí se schyluje k masivnímu stavění v obci Květnice, která leží těsně za Prahou a do které se lze poměrně snadno dostat pravidelným železničním spojením Úvaly – Praha. V období druhém (roky 2004 – 2007) se stavělo nejen na územích hraničících s Prahou, ale i v lokalitách od hlavního města vzdálenějších. Jedná se především o výstavbu v okolí větších středočeských měst jako např. Mladé Boleslavi, Kolína, Kladna či Berouna (Kvetnice.info E).

Obrázek č. 8 - Intenzita nové bytové výstavby v katastrálních územích Prahy a Středočeského kraje v letech 2000 - 2003

Obrázek č. 9 - Intenzita nové bytové výstavby v katastrálních územích Prahy a Středočeského kraje v letech 2004 - 2007

Zdroje: www.kvetnice.info/view.php?cisloclanku=2009110001

Tabulka č. 11 – Katastrální území s nejvyšším rozdílem intenzity nové bytové výstavby mezi obdobími 2000 – 2003 a 2000 – 2007

<i>Katastr</i>	<i>Obec</i>	<i>Okres</i>	<i>Rozdíl</i>
Květnice	Květnice	Praha - východ	618, 8
Zdiměřice u Prahy	Jesenice	Praha - západ	391, 8
Kozinec	Holubice	Praha - západ	334, 1
Chýně	Chýně	Praha - západ	124, 8
Velké Přílepy	Velké Přílepy	Praha - západ	124, 3
Brnky	Zdíby	Praha - východ	86, 0
Jenštejn	Jenštejn	Praha - východ	85, 0
Bašť	Bašť	Praha - východ	84, 7
Vestec u Prahy	Vestec	Praha - západ	82, 7

Zdroj: www.czso.cz - vlastní úprava

Tabulka č. 11 dokazuje, že kdysi malá obec Květnice od začátku nového tisíciletí vede statistiky o nových bytových výstavbách v okolí Prahy. Nechává za sebou i kdysi v tomto ohledu velmi známé oblasti jako např. Jesenice u Prahy nebo Velké Přílepy. Zvýšení počtu obyvatel s sebou nese klady i zápory. Mezi klady pro obec určitě patří větší příliv peněžních prostředků z daní obyvatel do obecní pokladny. Mohou se sem počítat i větší podnikatelské příležitosti, lidé se například chtějí po práci nějak bavit. Naopak mezi největší zápory se může řadit zatěžování místních (často původních) dopravních infrastruktur.

Realizované projekty v Květnici

S oblastí okolo rybníka v Květnici a poli směrem k Sibřině a k Sídlišti Rohožník (Sídliště Rohožník patří do katastrálního území Prahy 9 – Újezd nad Lesy) bylo v územním plánu počítáno jako s rezidenční zónou již na počátku devadesátých let. V roce 2002 byly územním rozhodnutím pozemky v oblasti Sibřina - Květnice vyňaty

ze zemědělského půdního fondu, rozparcelovány a do roku 2004 byly postupně prodány. Ve dvou etapách zde vzniklo celkem 102 a 83 pozemků (Květnice II). V lokalitě zvané Květnice III (oblast pod Rohožníkem) je dnes postaveno již více jak 160 rodinných i řadových domů.

V oblasti mezi obcemi Sibřina a Květnice vznikla nová rezidenční čtvrť. Do lokality jsou přivedeny veškeré inženýrské sítě, od roku 2004 ale vážně dokončení technické infrastruktury - chybí veřejné osvětlení, chodníky a finální povrchy komunikací. Developer je i přes zaplacení nedokončil. Nepomohlo podání trestního oznámení ani medializace případu v televizi (Kvetnice.eu C).

Obrázek č. 10 - Etapa 1

Obrázek č. 11 - Etapa 2

Obrázek č. 12 - Etapa 3

Zdroj: www.kvetnice.eu/view.php?cisloclanku=2008060002

5.4.2 Výstavba v současné době a v budoucnosti

Lidé se do Květnice stěhovali i po roce 2008 - v období ekonomické krize, která pozastavila řadu jiných stavebních projektů v jiných oblastech. Z Prahy se lidé chtějí odstěhovat stále, ale preferují oblasti se snadnou dostupností do Prahy. Vzhledem k výše zmíněné krizi neseženou v menších okolních městech práci, a tak jsou nuceni ke každodennímu dojíždění do Prahy (často do Prahy dojíždějí i děti do škol). V tomto ohledu může Květnice nabídnout jednu obrovskou výhodu – jako jedna z mála má poměrně rychlou dostupnost do Prahy díky železničnímu spojení (z Prahy Klánovic nebo z Úval).

V roce 2006 začala výstavba 202 řadových rodinných domů směrem k obci Sluštice. Po dvou letech byla výstavba ukončena a dodnes celá lokalita leží ladem.

Poslední plánované projekty „Rezidence Flores“ v centru obce v areálu bývalého statku a „Zahrady Květnice“ směrem ke Slušticím jsou nyní ve fázi projektové přípravy. V prvním projektu chce developer postavit uprostřed obce 371 bytových jednotek ve čtyř- až pětipodlažních bytových domech. Ve druhém developerském projektu se počítá s 242 rodinnými domy anglického typu. Oba tyto projekty by do obce přivedly přes tisíc nových obyvatel.

V obci je ale v současné době problém v nedostatečné kapacitě technické infrastruktury a ve špatné zkušenosti s předchozími developery, kteří výstavbu nedokončili. Proto byli místní občané a občanská sdružení pro pozastavení developerské činnosti, dokud nebude připravena infrastruktura pro tyto nové projekty. Vše vyvrcholilo v roce 2009, kdy se konalo místní referendum, ve kterém naprostá většina obyvatel obce požadovala po zastupitelích pozastavení nové výstavby, dokud nebude dokončena ta současná. Pokud by tedy developeři chtěli v Květnici opravdu stavět, území musí být připraveno z hlediska dopravní infrastruktury, vodovodních a kanalizačních sítí a také nové čistírny odpadních vod. To se v současnosti ovšem zatím neděje a tak se dá říci, že v Květnici se stavební boom prozatím zastavil (Kvetnice.eu C).

Tyto projekty jsou již naplánované a v budoucnosti budou jistě zrealizované. Developeři si nenechají ujít výdělků z lukrativních pozemků v oblíbené oblasti blízko Prahy. Až se ale zastavějí tyto pozemky, pomalu již nebude, kde jinde na území obce Květnice stavět. Určitým limitem je i plánovaná výstavba silnice R 12, která povede kolem obce (vlastně obec přetne, povede mezi Květnicí II a Květnicí III, která těsně sousedí s Prahou – Újezdem nad Lesy).

6 Závěr

Cílem této práce byla analýza středočeské obce Květnice z hlediska vývoje obyvatel (z demografického hlediska) a z hlediska bytové výstavby. V Květnici se v minulosti, ale i v současnosti projevoval a stále projevuje trend suburbanizace. Počet obyvatel se rychle zvedal, a to s sebou neslo pozitivní, ale také negativní důsledky, které na konci převažovaly, což nesmazatelně ovlivnilo současnou podobu obce.

Noví obyvatelé se do obce začínali ve větší míře stěhovat po roce 2003. O rok později v roce 2004 v obci žilo dvakrát tolik obyvatel. Nejvíce obyvatel se sem však přistěhovalo v roce 2007. Právě tehdy totiž vrcholí dokončení rodinných domů na pozemcích k obci Sibřina prodaných ke konci roku 2004. Od tohoto roku celkový přírůstek obyvatel postupně klesá, přesto ale v roce 2010 na bývalých soukromých polích žilo osmkrát více obyvatel než v roce 2003. Dobrou zprávou pro obec je, že naopak přirozený přírůstek v obci postupně roste. Znamená to, že se zde rodí stále více malých dětí, což s sebou však nese i v budoucnu obrovský problém – umístění dětí do mateřské školy.

Největší procento obyvatel tvoří mladé rodiny s malými dětmi stěhující se do Květnice z blízké Prahy. Ty sem přicházely s vidinou bydlení v přírodě, ale v blízkosti Prahy. Brzy však vystřízlivěly – v obci se začaly projevovat problémy spojené s procesem suburbanizace – nestačila dopravní a technická infrastruktura, ani občanská vybavenost. Právě kvůli tomu vzniklo v obci několik občanských sdružení založených většinou právě novými obyvateli. Za úkol si vesměs vytyčily zlepšení podmínek pro nové obyvatele spojených především s dostavbou technické infrastruktury. Popularitu jednoho z těchto sdružení dokládá i fakt, že v posledních konaných volbách do zastupitelstev obcí získalo naprostou většinu na obecním úřadu. Jestli opravdu uspějí, ukáže až čas.

Právě výše zmíněné občanské sdružení se zasadilo o to, že nový developerský projekt v obci se prozatím pozastavil. Jednalo se o první patrové bytové domy v obci a postaveny měly být přímo v centru na místě bývalého statku. Pokračovat se má, až se

v obci vybuduje chybějící technická a dopravní infrastruktura. Nabízí se ale otázka, jestli příliv více než tisícovky nových obyvatel obec unese, protože to s sebou zákonitě přinese spoustu dalších problémů, např. v dopravě.

7 Seznam použitých zdrojů

BLAŽEK J., UHLÍŘ D.: *Teorie regionálního rozvoje*. Praha: Univerzita Karlova, 2002. ISBN 80-246-0384-5.

ČMEJREK J., KOPŘIVA R.: *Základy veřejné správy*. Praha: ČZU, PEF, 2009. ISBN 978-80-213-1626-3.

HNILÍČKA P.: *Sídelní kaše*. Brno: ERA, 2005. ISBN 80-7366-028-8.

HUDEČKOVÁ H., LOŠŤÁK M., ŠEVČÍKOVÁ A.: *Regionalistika, regionální rozvoj a rozvoj venkova*. Praha: ČZU, PEF, 2008. ISBN 978-80-213-1413-9.

JANEČKOVÁ L., VAŠTÍKOVÁ M.: *Marketing měst a obcí*. Praha: Grada Publishing, 1999. ISBN 80-7169-750-8.

KOLEKTIV AUTORŮ: *Úvod do regionálních věd a veřejné správy*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2004. ISBN 80-86473-80-5.

LACINA K.: *Regionální rozvoj a veřejná správa*. Praha: Vysoká škola finanční a správní, 2007. ISBN 978-80-86754-74-1.

MATES P., WOKOUN R.: *Malá encyklopedie regionalistiky a veřejné správy*. Praha: Prospektrum, 2001. ISBN 80-7175-100-6.

PEKOVÁ J., PILNÝ J.: *Veřejná správa a finance veřejného sektoru*. Praha: ASPI Publishing, 2002. ISBN 80-86395-21-9.

WOKOUN R., MALINOVSKÝ J., DAMBORSKÝ M., BLAŽEK J., A KOLEKTIV AUTORŮ: *Regionální rozvoj*. Praha: Linde, 2008. ISBN 978-80-7201-699-0.

Internetové zdroje:

czso.cz A - Základní údaje o výsledcích voleb do zastupitelstev obcí 2010. [online]. [cit. 2011-02-18]. Dostupné z:

http://vdb.czso.cz/vdbvo/tabparamzdr.jsp?voa=graf&cislotab=VOL0452PU_OB1.11

Kvetnice.eu A - Historie obce. [online]. [cit. 2011-02-07]. Dostupné z: <http://www.kvetnice.eu/view.php?cisloclanku=2008060001>

Kvetnice.eu B - Spolky a sdružení. [online]. [cit. 2011-02-07]. Dostupné z: <http://www.kvetnice.eu/view.php?cisloclanku=2011010003>

Kvetnice.eu C - Současnost obce. [online]. [cit. 2011-02-07]. Dostupné z: <http://www.kvetnice.eu/view.php?cisloclanku=2008060002>

Kvetnice.info A - Sdružení Květnice II. [online]. [cit. 2011-02-18]. Dostupné z: <http://www.kvetnice.info/view.php?cisloclanku=2008060003>

Kvetnice.info B – Sdružení Květnice II. [online]. [cit. 2011-02-18]. Dostupné z: <http://www.kvetnice.info/view.php?cisloclanku=2008060004>

Kvetnice.info C – Sdružení Květnice vzkvétající. [online]. [cit. 2011-02-18]. Dostupné z: <http://www.kvetnice.info/view.php?cisloclanku=2009030003>

Kvetnice.info D – Sdružení Květnice II. [online]. [cit. 2011-02-18]. Dostupné z: <http://kvetnice.info/view.php?cisloclanku=2010100006>

Kvetnice.info E - [online]. [cit. 2011-02-18]. Dostupné z: <http://kvetnice.info/view.php?cisloclanku=2009110001>

<http://aplikace.mvcr.cz/adresa>

www.czso.cz

www.mapy.cz

www.suburbanizace.cz

8 Přílohy

Příloha č. 1 – Znak a vlajka obce Květnice

Příloha č. 2 – Uvítací tabule se znakem obce

Příloha č. 3 – Kaplička na návsi

Příloha č. 4 – Stará část obce

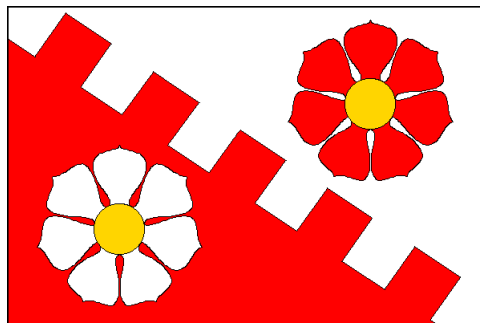
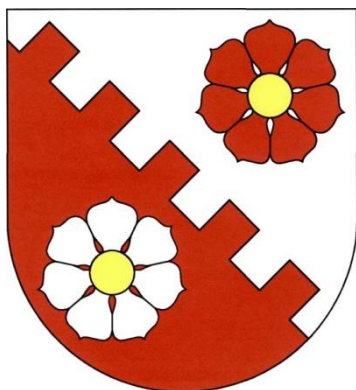
Příloha č. 5 – Květnice před výstavbou

Příloha č. 6 – Současná Květnice

Příloha č. 7 – Stanovy Občanského sdružení Květnice II

Příloha č. 8 – Stanovy Občanského sdružení Květnice vzkvétající

Příloha č. 1 – Znak a vlajka obce Květnice

Zdroj: www.kvetnice.eu

Příloha č. 2 – Uvítací tabule se znakem obce Květnice

Zdroj: www.kvetnice.eu

Příloha č. 3 – Kaplička na návsi

Příloha č. 4 – Stará část obce

Zdroj: www.kvetnice.eu

Příloha č. 5 - Květnice před výstavbou v roce 2002

Příloha č. 6 - Současná Květnice

Zdroje: www.mapy.cz – vlastní úprava

Květnice I je původní stará zástavba, Květnice II nová část vzniklá zastavěním původních polí především mezi Květnicí a Sibřinou a Květnice III je část Květnice splývající s Prahou – Újezdem nad Lesy

Příloha č. 7 - Stanovy Občanského sdružení Květnice II

I. Úvodní ustanovení

Název občanského sdružení: Květnice II

Sídlo sdružení: Devětsilová 187, 250 84 Květnice, pošta Sibřina

II. Právní postavení sdružení

Sdružení je dobrovolným, nevládním, neziskovým sdružením občanů a právnických osob, které spojuje společný zájem na rozvoji lokality Květnice II, okres Praha -Východ. Sdružení je právnickou osobou podle českého práva, s celostátní působností.

III. Cíl činnosti sdružení

Základními cíli sdružení jsou zejména:

- a. zastupovat zájem vlastníků nemovitostí v lokalitě Květnice II, okr. Praha - Východ zejména v otázce dostavby inženýrských sítí a komunikací v této lokalitě
- b. účastnit se v řízeních, v nichž se bude rozhodovat o využití krajiny v této lokalitě (především investiční záměry, územní plány) a zároveň se účastnit i jednání týkající se záležitosti služeb (odvoz odpadků, výkon správy a údržby komunikací a inženýrských sítí, pečovatelská služba, doprava MHD, další občanská vybavenost)
- c. vyhledávat, aktivizovat a podporovat v České republice síly k naplňování cílů sdružení
- d. spolupracovat s regionálními rozvojovými agenturami
- e. aktivně se spolupodílet na získávání dotačních prostředků z fondů Evropské unie například pro vybudování mateřského centra, mateřské školky, klubu důchodců, domova důchodců, atd.
- f. navazovat kontakty s podobnými sdruženími v jiných regionech, lokalitách

IV. Členství ve sdružení

1. Členem sdružení může být:

každá fyzická osoba i právnická osoba, která souhlasí s jejími stanovami, dodržuje tyto stanovy a dodržuje usnesení orgánů společnosti. Členství ve sdružení vzniká na základě schválení písemné přihlášky valnou hromadou sdružení. Přijetí člena se sděluje písemně. Sdružení vede evidenci členů.

Vedle aktivních členů se mohou stát fyzické i právnické osoby čestnými členy sdružení. Čestným členem může být zvolen každý, kdo projeví zájem o spolupráci a koná v souladu se stanovami. Čestný člen nemá žádné povinnosti ani práva vyjma těch, které mu stanovy výslovně přiznávají.

2. Člen sdružení má právo:

- a. zúčastnit se valné hromady, každý člen - fyzická osoba má jeden hlas, počet hlasů člena - právnické osoby určuje valná hromada. Čestní členové sdružení mají hlas poradní, pokud se nestanou členy výkonné rady, pak mají hlas výkonný. Za právnickou osobu hlasuje statutární zástupce nebo písemně zvolený zástupce. Fyzická osoba hlasuje osobně nebo prostřednictvím písemně zvoleného zástupce,
- b. každý člen má právo být volen do orgánů sdružení, vyjadřovat se k činnosti sdružení a jeho orgánů, podávat návrhy a klást otázky,
- c. každý člen sdružení má právo být informován o veškeré činnosti sdružení, podílet se na ní a využívat všech výhod, plynoucích z členství ve sdružení.

3. Člen sdružení má povinnost:

- a. dodržovat stanovy, plnit usnesení valné hromady, dozorčí rady a jejich operativních rozhodnutí,
- b. ve stanovené výši přispívat k úhradě nákladů sdružení vzniklých v běžném roce, výše příspěvku na rok 2006 je stanovena ve výši 100,- Kč,
- c. povinností člena je aktivně hájit zájmy sdružení dodržovat všechny vnitřní dohody a nepodnikat žádné kroky, které by byly rozporu se zájmy sdružení,
- d. účastnit se zasedání orgánů sdružení a přispívat ke zlepšení jejich práce.

4. Sdružení je oprávněno:

uplatnit vůči svému členovi níže uvedené sankce, pokud jeho činnost bude v rozporu se stanovami a zájmy sdružení:

- a. napomenou člena sdružení, napomenutí provede písemně výkonná rada sdružení
- b. vyloučení ze sdružení.

5. Členství ve sdružení zaniká:

- a. vystoupením - vystoupení člena sdružení se realizuje doručením oznámení o vystoupení předsedovi sdružení,
- b. vyloučením - o vyloučení rozhoduje valná hromada,
- c. zánikem člena - právnické osoby,

- d. úmrtím člena - fyzické osoby,
- e. zánikem sdružení.

6. Vypořádání:

Veškeré vypořádání vůči členovi, který ukončil členství, proběhne do tří měsíců od potvrzeného ukončení členství.

V. Organizační uspořádání

1. Strukturu sdružení tvoří

- a. valná hromada,
- b. výkonná rada,
- c. předseda.

2. Valná hromada

je nejvyšším orgánem sdružení a tvoří ji všichni členové sdružení. Valnou hromadu svolává nejméně jednou ročně předseda sdružení. Valná hromada se sejde také, požádá - li o to písemně nejméně jedna třetina členů sdružení nebo výkonná rada, a to nejpozději do čtrnácti dnů od požádání. Rozhodnutí valné hromady se přijímají hlasováním. Rozhodnutí je přijato, pokud je pro návrh nadpoloviční většina všech přítomných hlasů. Valná hromada je usnášení schopná, je - li přítomna nadpoloviční většina všech hlasů sdružení. Program jednání musí být součástí pozvánky na jednání valné hromady, jednání řídí předseda nebo jím pověřený člen výkonné rady. Zápis z jednání podepisuje předseda a dva ověřovatelé a zasílá se všem členům společnosti.

3. Valná hromada má následující pravomoci:

- a. rozhoduje o členství ve sdružení,
- b. volí výkonnou radu a předsedu, funkční období volených orgánů je jednoleté,
- c. schvaluje výroční zprávy a koncepci hospodaření sdružení,
- d. doplňuje a mění stanovy společnosti
- e. stanovuje členské příspěvky,
- f. hlasuje o přítomnosti veřejnosti na svém jednání,
- g. valná hromada si může rozhodnutím dvoutřetinové většiny všech přítomných hlasů vyhradit právo rozhodovat o věcech, o kterých jinak rozhodují jiné orgány sdružení.

4. Výkonná rada

řídí společnost mezi jednáními valné hromady. Tvoří ji předseda a 4 další členové, volení valnou hromadou ze členů sdružení na dobu jednoho roku. Výkonná rada se schází podle potřeby, nejméně však jedenkrát za tři měsíce, předseda svolá schůzi na požádání kteréhokoliv člena. Z jednání se pořizuje zápis. Zápis je k dispozici na požádání všem členům. Výkonná rada je usnášeníschopná, pokud je přítomna nadpoloviční většina členů výkonné rady. K rozhodnutí výkonné rady je třeba nadpoloviční většiny hlasů všech členů výkonné rady.

Výkonná rada:

- a. rozhoduje o všech záležitostech sdružení, pokud nejsou v kompetenci valné hromady,
- b. připravuje jednání valné hromady,
- c. kontroluje činnost předsedy a případných dalších pracovníků sdružení.

5. Předseda

je statutárním zástupcem sdružení. Řídí jednání valné hromady a zajišťuje plnění usnesení v rámci stanov. Předseda je odpovědný výkonné radě.

VI. Hospodaření sdružení

1. Majetek sdružení:

Majetek sdružení vzniká z příspěvků členů, grantů, dotací a darů.

2. Koncepce hospodaření:

Koncepci hospodaření sdružení schvaluje valná hromada. Prostředky jsou používány na krytí:

- a. administrativně - správních výdajů orgánů sdružení,
- b. služeb a prací nutných k činnosti sdružení.

3. Pravidelné zúčtování:

Po skončení hospodářského roku podává předseda výkonné radě zúčtování hospodářského roku. O výsledku kontroly předkládá výkonná rada zprávu valné hromadě sdružení. Na konci každého kvartálu podává předseda valné hromadě zprávu o stavu finančních prostředků a o způsobu použití členských příspěvků. Výkonná rada určí osobu pověřenou vedením účetnictví, u této pověřené osoby budou uloženy i účetní knihy. S majetkem sdružení a s finančními prostředky je oprávněn nakládat předseda sdružení a to na základě rozhodnutí výkonné rady.

VII. Závěrečná ustanovení

1. Jménem společnosti jedná její předseda nebo osoby na základě zmocnění.
2. Sdružení zanikne rozhodnutím dvoutřetinové většiny všech hlasů sdružení. V případě zániku sdružení provede likvidaci jeho majetku komise schválená valnou hromadou.
3. Stanovy mohou být změněny nebo doplněny pouze dvoutřetinovou většinou hlasů účastníků valné hromady.
4. Tyto stanovy byly schváleny přípravným výborem v Květnici II, dne
2. 1. 2006 a budou v případě potřeby upraveny a aktualizovány valnou hromadou sdružení na jejím prvním zasedání, které bude svoláno do 30 dnů od registrace sdružení.

Zdroj: www.kvetnice.info

Příloha č. 8 - Stanovy občanského sdružení Květnice vzkvétající

I. Úvodní ustanovení

Název občanského sdružení: Květnice vzkvétající

Sídlo sdružení: Na Ladech 15, 250 84 Květnice, pošta Sibřina

II. Právní postavení sdružení

Sdružení je dobrovolným, nevládním, neziskovým sdružením občanů a právnických osob, které spojuje společný zájem na ochraně krajiny a pamětihodností v obci Květnice (okres Praha-východ) a jejím okolí. Sdružení je právnickou osobou podle českého práva, s celostátní působností.

III. Cíl činnosti sdružení

Základními cíli sdružení jsou zejména:

- a) Ochrana přírody a krajiny v obci Květnice a v jejím bezprostředním okolí, (zákon 114/1992, sb.). Ochrana kulturních hodnot v Květnici a jejím okolí. Péče o krajinu a zachování vesnického prostředí před další živelnou, nekoncepční a neúměrnou zástavbou
- b) Záchrana stávajícího hospodářského dvora v obci Květnice, č. p. 14. Komplex hospodářsko-obytných budov včetně moderní vily (20. léta 20. st.), je jedním z posledních dochovaných dokladů historického jádra obce, s přirozeným architektonicko-stavebním vývojem, jehož zbourání by byla nenávratná ztráta. Snahou sdružení je zasadit se o rekonstrukci budov, adaptaci celého areálu, jako budoucí společensko-kulturní centrum obce, s možností využití především pro občanskou vybavenost, zájmové, kulturní, sportovní a jiné aktivity, které v obci doposud chybí. Nárůstem obyvatelstva bude tento problém stále aktuálnější.
- c) Stanovení doposud chybějícího celkového urbanistického záměru obce Květnice - obytná zóna, příroda (park-zeleň), občanská vybavenost, místa k trávení volného času, apod.
- d) Vyhledávat, aktivizovat a podporovat v České republice síly k naplňování cílů sdružení. Spolupráce s institucemi a regionálními rozvojovými agenturami. Spolupráce s podobnými sdruženími nejen v obci Květnice.
- e) Aktivní činnost na získávání dotačních prostředků z fondů Evropské unie, ministerstev ČR a jiných, pro realizaci cílů sdružení.

IV. Členství ve sdružení

1. Členem sdružení může být:

každá fyzická osoba i právnická osoba, která souhlasí s jejími stanovami, dodržuje tyto stanovy a dodržuje usnesení orgánů společnosti. Členství ve sdružení vzniká na základě schválení písemné přihlášky valnou hromadou sdružení. Přijetí člena se sděluje písemně. Sdružení vede evidenci členů.

Vedle aktivních členů se mohou stát fyzické i právnické osoby čestnými členy sdružení. Čestným členem může být zvolen každý, kdo projeví zájem o spolupráci a koná v souladu se stanovami. Čestný člen nemá žádné povinnosti ani práva vyjma těch, které mu stanovy výslovně přiznávají.

2. Člen sdružení má právo:

- a) zúčastnit se valné hromady, každý člen - fyzická osoba má jeden hlas, počet hlasů člena - právnické osoby určuje valná hromada. Čestní členové sdružení mají hlas poradní, pokud se nestanou členy výkonné rady, pak mají hlas výkonný. Za právnickou osobu hlasuje statutární zástupce nebo písemně zvolený zástupce. Fyzická osoba hlasuje osobně nebo prostřednictvím písemně zvoleného zástupce,
- b) každý člen má právo být volen do orgánů sdružení, vyjadřovat se k činnosti sdružení a jeho orgánů, podávat návrhy a klást otázky,
- c) každý člen sdružení má právo být informován o veškeré činnosti sdružení, podílet se na ní a využívat všech výhod, plynoucích z členství ve sdružení.

3. Člen sdružení má povinnost:

- a) dodržovat stanovy, plnit usnesení valné hromady, dozorčí rady a jejich operativních rozhodnutí,
- b) ve stanovené výši přispívat k úhradě nákladů sdružení vzniklých v běžném roce, výše příspěvku na rok 2008 je stanovena ve výši 100,- Kč,
- c) povinností člena je aktivně hájit zájmy sdružení dodržovat všechny vnitřní dohody a nepodnikat žádné kroky, které by byly rozporu se zájmy sdružení,
- d) účastnit se zasedání orgánů sdružení a přispívat ke zlepšení jejich práce.

4. Sdružení je oprávněno:

uplatnit vůči svému členovi níže uvedené sankce, pokud jeho činnost bude v rozporu se stanovami a zájmy sdružení:

- a) napomenou člena sdružení, napomenutí provede písemně výkonná rada sdružení
- b) vyloučení ze sdružení.

5. Členství ve sdružení zaniká:

- a) vystoupením - vystoupení člena sdružení se realizuje doručením oznámení o vystoupení předsedovi sdružení,
- b) vyloučením - o vyloučení rozhoduje valná hromada,
- c) zánikem člena - právnické osoby,
- d) úmrtím člena - fyzické osoby,
- e) zánikem sdružení.

6. Vypořádání:

Veškeré vypořádání vůči členovi, který ukončil členství, proběhne do tří měsíců od potvrzeného ukončení členství.

V. Organizační uspořádání

1. Strukturu sdružení tvoří

- a) valná hromada,
- b) výkonná rada,
- c) předseda.

2. Valná hromada je nejvyšším orgánem sdružení a tvoří ji všichni členové sdružení. Valnou hromadu svolává nejméně jednou ročně předseda sdružení. Valná hromada se sejde také, požádá - li o to písemně nejméně jedna třetina členů sdružení nebo výkonná rada, a to nejpozději do čtrnácti dnů od požádání. Rozhodnutí valné hromady se přijímají hlasováním. Rozhodnutí je přijato, pokud je pro návrh nadpoloviční většina všech přítomných hlasů. Valná hromada je usnášení schopná, je - li přítomna nadpoloviční většina všech hlasů sdružení. Program jednání musí být součástí pozvánky na jednání valné hromady, jednání řídí předseda nebo jím pověřený člen výkonné rady. Zápis z jednání podepisuje předseda a dva ověřovatelé a zasílá se všem členům společnosti.

3. Valná hromada má následující pravomoci:

- a) rozhoduje o členství ve sdružení,
- b) volí výkonnou radu a předsedu, funkční období volených orgánů je jednoleté,
- c) schvaluje výroční zprávy a koncepci hospodaření sdružení,
- d) doplňuje a mění stanovy společnosti
- e) stanovuje členské příspěvky,
- f) hlasuje o přítomnosti veřejnosti na svém jednání,

g) valná hromada si může rozhodnutím dvouřetinové většiny všech přítomných hlasů vyhradit právo rozhodovat o věcech, o kterých jinak rozhodují jiné orgány sdružení.

4. Výkonná rada řídí společnost mezi jednáními valné hromady. Tvoří ji předseda a 4 další členové, volení valnou hromadou ze členů sdružení na dobu jednoho roku. Výkonná rada se schází podle potřeby, nejméně však jedenkrát za tři měsíce, předseda svolá schůzi na požádání kteréhokoliv člena. Z jednání se pořizuje zápis. Zápis je k dispozici na požádání všem členům. Výkonná rada je usnášeníschopná, pokud je přítomna nadpoloviční většina členů výkonné rady. K rozhodnutí výkonné rady je třeba nadpoloviční většiny hlasů všech členů výkonné rady.

Výkonná rada:

- a) rozhoduje o všech záležitostech sdružení, pokud nejsou v kompetenci valné hromady,
- b) připravuje jednání valné hromady,
- c) kontroluje činnost předsedy a případných dalších pracovníků sdružení.

5. Předseda je statutárním zástupcem sdružení. Řídí jednání valné hromady a zajišťuje plnění usnesení v rámci stanov. Předseda je odpovědný výkonné radě.

VI. Hospodaření sdružení

1. Majetek sdružení:

Majetek sdružení vzniká z příspěvků členů, grantů, dotací a darů.

2. Koncepce hospodaření:

Koncepci hospodaření sdružení schvaluje valná hromada. Prostředky jsou používány na krytí:

- a) administrativně - správních výdajů orgánů sdružení,
- b) služeb a prací nutných k činnosti sdružení.

3. Pravidelné zúčtování:

Po skončení hospodářského roku podává předseda výkonné radě zúčtování hospodářského roku. O výsledku kontroly předkládá výkonná rada zprávu valné hromadě sdružení. Na konci každého kvartálu podává předseda valné hromadě zprávu o stavu finančních prostředků a o způsobu použití členských příspěvků, grantů, dotací a darů. Výkonná rada určí osobu pověřenou vedením účetnictví, u této pověřené osoby budou uloženy i účetní knihy. S majetkem sdružení a s finančními prostředky je oprávněn nakládat předseda sdružení a to na základě rozhodnutí výkonné rady.

VII. Závěrečná ustanovení

1. Jménem společnosti jedná její předseda nebo osoby na základě zmocnění.
2. Sdružení zanikne rozhodnutím dvoutřetinové většiny všech hlasů sdružení. V případě zániku sdružení provede likvidaci jeho majetku komise schválená valnou hromadou.
3. Stanovy mohou být změněny nebo doplněny pouze dvoutřetinovou většinou hlasů účastníků valné hromady.
4. Tyto stanovy byly schváleny přípravným výborem v Květnici, dne 3. 11. 2008 a budou v případě potřeby upraveny a aktualizovány valnou hromadou sdružení na jejím prvním zasedání, které bude svoláno do 30 dnů od registrace sdružení.

Zdroj: www.kvetnice.info